

“Ibland tror jag inte ens själv på mig själv”

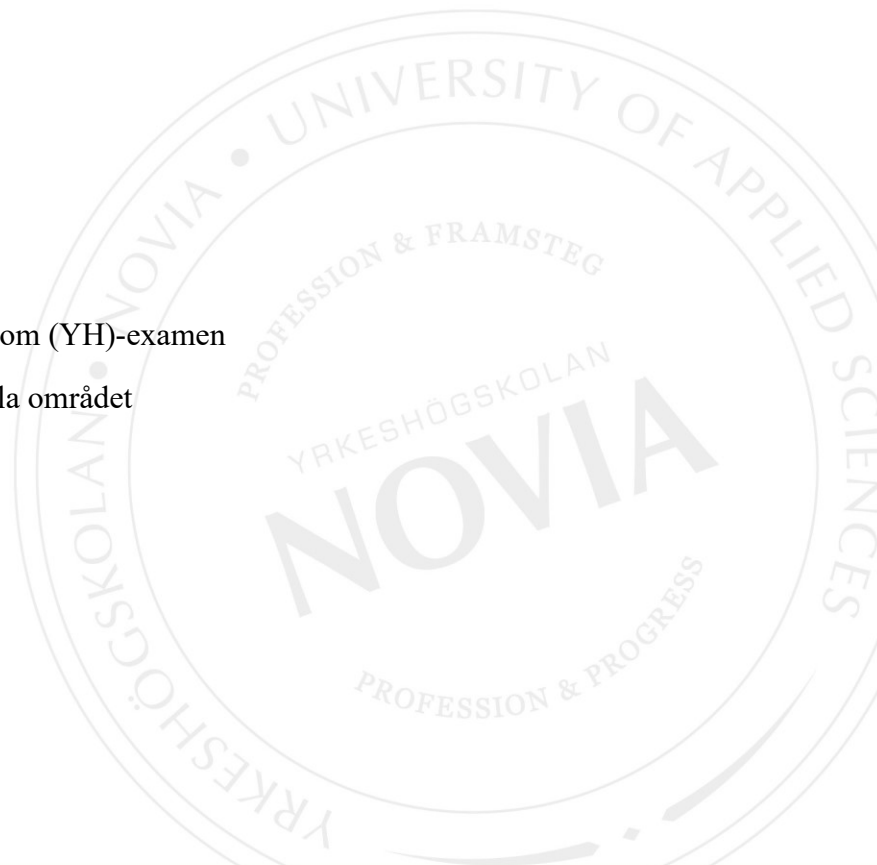
En kvantitativ enkätstudie om kvinnors våld mot sina män i heterosexuella parförhållanden.

Ida Smulter

Examensarbete för Socionom (YH)-examen

Utbildningen för det sociala området

Vasa 2022

EXAMENSARBETE

Författare: Ida Smulter

Utbildning och ort: Socionom YH, Vasa

Inriktningsalternativ/Fördjupning: Familjearbete

Handledare: Ralf Lillbacka och Åsa Carlsson

Titel: "Ibland tror jag inte ens själv på mig själv." En kvantitativ enkätstudie om kvinnors våld mot sina män i heterosexuella parförhållanden.

Datum 24.4

Sidantal 45

Bilagor 26

Abstrakt

I det här arbetet kommer jag att undersöka vilken typ av våld som kvinnor använder sig av mot sina manliga partners i heterosexuella förhållanden. Undersökningen kommer att fokusera på vilka typer av våldsamma handlingar kvinnor använder sig inom de tre olika kategorierna av våld: fysiskt, psykologiskt och sexuellt.

Som undersökningsmetod har jag valt att närma mig ämnet kvantitativt, genom en enkät som respondenter har fått besvara på internet på olika sociala plattformar. Enkäten var uppbyggd så att respondenterna kunde besvara frågorna enligt hur ofta de upplevt en viss våldshandling samt lämna öppet formulerade svar om de så ville.

Många män i undersökning har upplevt både fysiskt och psykologiskt våld. Sexuellt våld var inte lika förekommande, men några av männen hade rapporterat en relativt hög frekvens av sexuellt våld. När man jämför fysiskt och psykologiskt våld var psykologiskt våld betydligt mera förekommande av de två.

Det fysiska våldet tog sig mest i uttryck genom milda fysiska våldshandlingar, som till exempel slå med öppen handflata. Grova fysiska våldshandlingar var inte lika förekommande. Nästan alla respondenter hade varit med om psykologiska våldshandlingar, var det förekom mycket degraderande och kontrollerande beteenden.

Språk: Svenska

Nyckelord: Våld, parförhållande, grovt våld, milt våld

OPINNÄYTETYÖ

Tekijä: Ida Smulter

Koulutus ja paikkakunta: Sosionomi AMK, Vaasa

Suuntautumisvaihtoehto/Syventävät opinnot: Perhetyö

Ohjaaja(t): Ralf Lillbacka ja Åsa Carlsson

Nimike: ”Joskus en edes itse usko itseäni” Kvantitatiivinen kyselytutkimus naisten väkivallasta miehiä vastaan heteroseksuaalisissa parisuhteissa.

Päivämäärä 24.4

Sivumäärä 45

Liitteet 26

Tiivistelmä

Tässä työssä tutkin minkä tyyppistä väkivaltaa naiset käyttävät miespuolista kumppaniaan kohtaan heteroseksuaalisissa suhteissa. Tutkimus keskittyy tarkastelemaan naisten väkivaltaisia tekoja kolmelta väkivallan muodon kannalta: fyysinen, henkinen ja seksuaalinen.

Tutkimusmenetelmäksi olen valinnut kvantitatiivisen lähestymistavan. Tutkimukseen osallistujat ovat vastanneet kysymyslomakkeeseen internetissä, erilaisilla sosiaalisen median alustoilla. Lomake muodostui kysymyksistä, joissa tiedusteltiin kuinka usein tiettyjä väkivaltatilanteita vastaaja oli kokenut sekä avoimista kysymyksistä.

Monet tutkimukseen osallistuneet miehet ovat kokeneet sekä fyysistä että henkistä väkivaltaa. Seksuaalinen väkivalta ei ole yhtä yleistä, mutta jotkut miehet olivat ilmoittaneet sen melko tiheää esiintymistä. Kun verrataan fyysisen ja henkisen väkivallan esiintymistä keskenään, oli henkinen väkivalta selvästi yleisempää.

Fyysinen väkivalta ilmeni yleisimmin lievinä tekoina, kuten esimerkiksi avokämменellä läimäytyksenä. Karkea fyysinen väkivaltainen käyttäytyminen ei ollut yhtä yleistä. Melkein kaikki vastaajat olivat kokeneet henkistä väkivaltaa, joka ilmeni alentavana ja kontrolloivana käyttäytymisenä heitä kohtaan.

Kieli: Ruotsi
väkivalta

Avainsanat: Väkivalta, parisuhde, lievä väkivalta, vaikea

BACHELOR'S THESIS

Author: Ida Smulter

Degree Programme: Social studies AS, Vaasa

Specialization: Family work

Supervisor(s): Ralf Lillbacka and Åsa Carlsson

Title: "Sometimes I don't even believe in myself" A quantitative survey study about women's violence against men in heterosexual relationships.

Date 24.4

Number of pages 45

Appendices 26

Abstract

In this thesis, I will examine the type of violence that women use against their male partners in heterosexual relationships. The study will focus on the types of violent acts women use in the three different categories of violence: physical, psychological and sexual.

As a survey method, I have chosen to approach the subject quantitatively, through a survey that respondents have had to answer on the internet on various social platforms. The questionnaire was structured so that the respondents could answer the questions according to how often they had experienced a certain act of violence and provide openly formulated answers if they so wished.

Many men in the study have experienced both physical and psychological violence. Sexual violence was not as common, but some of the men had reported a relatively high frequency of sexual violence. When comparing physical and psychological violence, psychological violence was significantly more prevalent of the two.

Physical violence was most expressed through mild physical acts of violence, such as striking with the open palm. Serious acts of physical violence were not as common. Almost all respondents had been involved in psychological acts of violence, there was a lot of degrading and controlling behavior.

Language: Swedish
violence

Key words: Violence, relationship, mild violence, severe

Källförteckning

1	Bakgrund och problemdiskussion.....	1
1.1	Syfte och forskningsfrågor.....	2
2	Våld i nära relationer.....	3
2.1	Olika former av våld.....	4
2.1.1	Fysiskt våld.....	4
2.1.2	Psykologiskt våld.....	4
2.1.3	Sexuellt våld.....	6
2.1.4	Materiellt våld.....	7
2.1.5	Religiöst våld.....	7
2.1.6	Förföljelse.....	7
2.2	Intim terrorism.....	7
3	Våld mellan män och kvinnor.....	8
3.1	Könsrelaterat våld.....	8
3.2	Symmetrisk och asymmetrisk våld.....	9
3.3	Skillnader i statistik och data.....	10
4	Att mäta och rapportera våld.....	11
4.1	Hur mäter man våld?.....	11
4.2	Att rapportera våld.....	13
4.3	Att tala om våld.....	15
5	Våld mot män.....	16
5.1	Maskulinitet och stigma.....	17
5.2	Tidigare forskning om våld mot män.....	18
5.2.1	Fysiskt våld.....	18
5.2.2	Självförsvar.....	20
5.2.3	Psykologiskt våld.....	21
5.2.4	Sexuellt våld.....	23
6	Metod och tillvägagångssätt.....	24
6.1	Val av metod.....	24
6.2	Respondenter och datasekretess.....	25
6.3	Etik.....	26
6.4	Reliabilitet och validitet.....	26
7	Resultat.....	27
7.1	Fysiskt våld.....	28
7.1.1	Grovt fysiskt våld.....	29
7.1.2	Öppna svar från respondenterna.....	31
7.2	Psykologiskt våld.....	31
7.2.1	Degraderande psykologiskt våld.....	32

7.2.2	Kontrollerande psykologiska våldshandlingar	33
7.2.3	Öppna svar	34
7.3	Sexuellt våld	36
7.3.1	Öppna svar från respondenterna	38
8	Diskussion	39
8.1	Fysiskt våld	40
8.2	Psykologiskt våld.....	41
8.3	Sexuellt våld	42
9	Sammanfattning.....	43
	Källförteckning	46

1 Bakgrund och problemdiskussion

“Jag startade bilen och hon stod bakom bilen med vårt spädbarn... Sen lade hon ner barnet på marken bakom bilen var jag inte kunde se henne så att jag inte skulle kunna åka i väg.”

Det här är ett citat från Hines et.al (2007; min översättning) undersökning, där en man kontaktade en hjälplinje för män som blivit utsatta för våld i sina nära relationer. Det här citatet målar upp en grym bild av hur våld i nära relationer kan se ut, att man kan använda sitt eget barn för att förhindra sin partner från att komma undan eller lämna en svår situation.

När man tänker på våld i nära relationer eller kanske mera specifikt mellan makar, så tänker säkert de flesta på en manlig våldsutövare med ett kvinnligt offer. Så tänkte jag själv också förr. När man ser på statistik verkar det som att våld mot män inom parförhållandet är ett relativt litet problem, med bara ca 3 procent av män som har blivit utsatta för våld av en nuvarande eller före detta partner enligt en nationell brottsofferundersökning år 2019 (THL, 2021).

Ett problem med denna statistik är att kriminologiska studier lider av en viss grad av underrapportering (Archer, 2002). Straus (1997, s. 212.) förklarar det som så, att många tycker att det att bli sparkad av ens partner är fel men inte nödvändigtvis ett brott, vilket leder till att man kanske inte rapporterar om våldshandlingar som har skett eftersom man inte anser dem vara kriminella handlingar. Archer (2000) påpekar också att när man lägger en undersökning i en kriminologisk kontext så kan det förekomma underrapportering på allt mellan 40 och 80 procent. Det här gäller särskilt för män, som är mycket mindre villiga att rapportera eller berätta om våld som har skett mot dem (Straus, 2005; Fontes, 2006; Dobash & Dobash, 2004; Peitsalo, Pekkola & Sarlin 2017), framför allt om våldsutövaren har varit ens egen kvinnliga partner.

Hur vanligt är det då att män blir utsatta för våld av sina kvinnliga partners? En inblick i hur stort problemet kanske är kan man få från den nationella familjevålds undersökningen i Amerika år 1985 (Straus, 2008) var det upptäcktes att män och kvinnor var lika våldsamma mot varandra. Liknande undersökningar som har gjorts sen dess kommer fram till liknande resultat: att kvinnor är lika våldsamma som männen i parförhållandet och i vissa fall till och med mer våldsamma än deras manliga partners. Varför den nationella undersökningen har kommit fram till sådana symmetriska resultat är på grund av att undersökningen blir karaktäriserad som en studie av förhållanden och inte som en kriminologisk undersökning om brott. (Straus, 2005, 2008; Carney, Buttell & Dutton, 2007; Archer, 2000, 2002)

Orsaken till att jag har valt att skriva om detta ämne är på grund av att våld mot män i ens nära relationer och mellan partners har inte blivit lika mycket forskat i jämfört med våld mot kvinnor och är fortfarande ett ämne som bär en viss tabu. Orsaken till att jag fokuserar mig på vilken typ av våld som kvinnor använder mot sina manliga partners är för att få en bättre förståelse över vad män går igenom när de blir utsatta för våld av sin partner. Det kan också ge en klarare bild över varför män inte brukar rapportera om våld, om det våld de blir utsatta för är t.ex. primärt psykologiskt våld, vilket är svårt att tala om. Tanken med denna undersökning är att den ska öka medvetenheten om mäns upplevelser och erfarenheter av att ha levt eller fortfarande leva med en våldsamt partner.

1.1 Syfte och forskningsfrågor

Syftet med denna studie är att undersöka vilken typ av våld som kvinnor använder sig av mot sina manliga partners. Undersökningen kommer att basera sig på rapporter av manliga respondenter som har blivit utsatta för våld av sina kvinnliga partners. Även om våld mot män har blivit ett mera utforskat ämne finns det inte lika mycket information kring vilken typ av våld som kvinnor har en tendens att använda sig av. Detta gäller särskilt psykologiskt våld eftersom det är svårare att mäta än t.ex. fysiskt våld som kan lämna märken.

Forskningsfrågor i arbetet är:

- Vilken typ av våld är den mest frekvent förekommande i kvinnors våldsutövning?
- Vilka egenskaper kännetecknar kvinnors våldsutövning?

I denna undersökning har jag avgränsat enkäten till att bara behandla våld som männen har upplevt och svaren kommer på så vis att vara subjektiva. Eftersom jag inte kommer att behandla männens eget våld mot sina kvinnliga partners i det här arbetet så kommer våldet att verka ensidigt, eftersom vi inte kan veta om kvinnans våld är t.ex. en respons på mannens våld. Våldsformer som materiellt våld, förföljelse eller religiöst våld kommer inte heller att behandlas i detta arbete.

Alkohol, droganvändning, mental ohälsa och våldsupplevelser i barndomen kan ha en stor effekt på våldet i ens nära relationer (Drjiber et.al. 2013; Heiskanen & Ruuskanen, 2010; Hines et.al., 2007.) som att om man har upplevt våld i sin barndom finns det en risk att man själv också blir våldsamt i sina framtida relationer. Dessa faktorer kommer inte att bli behandlas i detta arbete.

Olika definitioner i arbetet är:

Våld - Ett heltäckande begrepp var det ingår alla våldsformer som fysiskt, psykologiskt och sexuellt våld.

Parförhållande - Två människor i ett förhållande, kan vara allting från att vara gifta till sällskapande.

Milt våld - Fysiska våldshandlingar som att kasta någonting, knuffa/stöta, riva/skrapa eller ge en örfil.

Grovt våld - Fysiska våldshandlingar som att sparka/bita/slå, slå med ett objekt, ge stryk och kväva/strypa.

IT – En förkortning på Intim Terrorism, en våldsform som karakteriseras av långvarigt kontrollerande beteende över en partner genom tvångsmedel.

CTS – En förkortning på *Conflict Tactics Scale*, ett verktyg för att kvantitativt kunna mäta våld.

2 Våld i nära relationer

Våld i sig själv är ett väldigt brett spektrum och det finns många sätt att definiera det på. Världshälsoorganisationen (WHO) definierar våld som “den avsiktliga användningen av fysisk kraft eller makt, avsiktligt eller genom hot, mot en själv, en annan person eller mot en grupp, som antingen resulterar i eller har hög sannolikhet att resultera i skada, dödsfall, psykologisk skada, underutveckling eller deprivation” (WHO, 2015 s. 2; THL, 2019.)

Våld i nära relationer är ett världsomfattande fenomen som kan påverka individer och samhällen på många olika sätt. Begreppet våld i nära relationer är dock inte entydigt utan är en social, kulturell och tidsbunden konstruktion. Våld i nära relationer syftar oftast på våld mellan makar men kan också syfta på våld mot en ex-partner, barn, syskon, föräldrar, äldre eller andra familjemedlemmar. (Lawick, 2013 s. 7; THL, 2019.)

Polisen (2020) definierar våld i nära relationer som: “Alla former av fysiskt, sexuellt eller psykologiskt våld inom familjen som en familjemedlem utsätter en annan familjemedlem för eller hot om sådant våld. Våldshandlingar är handlingar som görs mot offrets vilja och som orsakar honom eller henne lidande.”

I vissa definitioner av våld i nära relationer ligger fokus på dess effekter, alltså att man skadar en familjemedlem fysiskt, känslomässigt eller sexuellt, medan fokus i andra ligger på ojämna maktförhållanden, där man orsakar smärta och rädsla genom att kontrollera, förtrycka och driva igenom sin vilja på bekostnad av den andres vilja. (Lawick, 2013 s. 8)

Våld går hand i hand med makt och social kontroll. Våld kan användas som ett kraftmedel för att få makt över andra människor samt visa att man har kraft och styrka. Det finns många olika typer av våld och i många fall inser man inte själv att det man utsätts för är en våldshandling. Våld handlar inte bara om fysiskt våld utan har en mångfald av olika handlingar som kan räknas som våldsamt beteende. (THL, 2019; Nettiturvakoti, u.å.) Här nedan beskrivs de olika formerna av våld närmare.

2.1 Olika former av våld

2.1.1 Fysiskt våld

Fysiskt våld är användandet av fysisk makt för att få en person att avstå från någonting denne vill göra eller tvinga denne till att göra någonting mot dennes vilja. Fysiskt våld är ett brett spektrum och kan innehålla allting från att knuffa, riva i håret, strypa, sparka, slå och t.o.m. slå ihjäl någon. Om det fysiska våldet lämnar spår kan det enklast identifieras. Det är dock viktigt att komma ihåg att fysiskt våld inte alltid nödvändigtvis lämnar spår. (Nettiturvakoti, u.å.; Isdal, 2017s. 41)

2.1.2 Psykologiskt våld

Psykologiskt våld är exempelvis att underkuva en närstående, att skälla ut den och kalla en person för något. Det psykologiska våldet kan vara att offentligt eller inom fyra väggar förlöjliga någon. Det kan vara att skada, skrämma eller kränka på alla sätt som inte direkt är fysiska. Det kan också vara att styra eller dominera andra människor med hjälp av en bakomliggande makt eller hotbild. (Nettiturvakoti, u.å.; Isdal, 2017 s. 47)

Psykologiskt våld är ett mera komplicerat ämne eftersom det kan ta sig uttryck på en mångfald av olika sätt. Isdal (2017) delar in psykologiskt våld i sju undergrupper: direkt hot, indirekt hot, degraderande och förödmjukande beteende, kontroll, utagerande svartsjuka, isolering och emotionellt våld.

Direkt hot

Alla direkta yttranden om våld som kommer att ske när en person har gjort någonting icke-önskvärt. Direkta hot kan vara lika effektivt som fysiskt våld, särskilt om den som hotar har använt fysiskt våld tidigare. Förutom hot om våld så är hot om självmord också en väldigt effektiv metod för att styra omgivningen. (Isdal, 2017, s. 47–48.)

Indirekta hot

Indirekta hot är ett annat sätt att förmedla en möjlig fara eller konsekvens och kan gå oförmärkta förbi om de inte sätts in i ett sammanhang. De kan uttalas i form av diffusa yttranden om våldskonsekvenser för att skapa oro, fruktan eller obehag hos den andre. Det kan vara att använda kroppen och rösten för att verka skrämmande eller förmedla ett hotande budskap med bara sin blick. (Isdal, 2017, s. 48–49.)

Degraderande och förödmjukande beteende

Degraderande och förödmjukande beteenden består av allting som är menat för att såra eller kränka den andra personen psykologiskt. Dessa typer av beteenden drabbar inte kroppen utan “psyket” så att säga, ens värdighet. Degraderande beteende är någonting som sårar och förminskar en person eller svartmålar denne. Förödmjukande beteende är att få den andre att uppträda på ett sätt som denne uppfattar som förödmjukande. (Isdal, 2017, s. 50.)

Kontroll

Kontroll i sig själv är en form av dominans som är svårt att skydda sig emot eftersom det oftast ligger hot eller makt bakom kontrollen. Kontroll är i princip en begränsning av någon annans frihet och det kontrollerande beteendet kan gälla tid, aktivitet, information, social kontakt, klädsel, uppförande och vanor. Den vanligaste formen av kontroll är att försöka kontrollera vad partnern gör och var denne är genom t.ex. utfrågning eller förhör. (Isdal, 2017, s. 51.)

Kontroll av ekonomin och information är också viktiga områden för makt och dominans och Nettiturvakoti (u.å.) har också en egen kategori för ekonomiskt våld. Ekonomiskt våld kan exempelvis vara att förhindra en partner från att använda egna pengar, inte låta denne inneha pengar, begränsa dennes ekonomiska beslutsfattande eller lämna dem helt utanför det. Ekonomiskt våld kan också vara att tvinga någon ta skuld eller kredit. (Isdal, 2017, s. 52; Nettiturvakoti, u.å.)

Utåtagerande svartsjuka

Utåtagerande svartsjuka handlar antingen om att svartsjukan i sig själv är avskärmande och kränkande eller så används den som ett sätt att styra och kontrollera någon annan på. När känslan av svartsjuka används som ett hot eller en kraft för att påverka andra kan man kalla det för våld. Känslan av svartsjuka kan användas för att plåga eller straffa den andra, genom kontinuerliga påståenden och återkommande anklagelser över t.ex. tidigare sexuellt beteende. (Isdal, 2017, s. 55–56.)

Isolering

Isolering är ett relativt vanligt drag när det kommer till våld i nära relationer och uppstår genom direkt eller indirekt påtryckning för att begränsa någon annans rörelsefrihet och livsrum. I vissa fall kan en partner vara isolerad i så hög grad att denne aldrig ser sin familj, vänner eller andra människor. Isolering skapar trygghet hos våldsutövaren eftersom ingen kan bli medveten om våldet som sker. Isolering är en allvarlig våldsform eftersom det lämnar offret ensamt med våldsutövaren. För att förstå att våld är fel behöver man en kontrast att jämföra med vilket man mister om man inte har kontakt med andra människor. (Isdal, 2017, s. 58–60.)

Emotionellt våld

Emotionellt våld går ut på att få andra att känna sig små, dåliga, oviktiga eller försöka skapa känslor av obehag hos någon annan. Negligerering kan till exempel betraktas som emotionellt våld var man avsiktligt låtsas inte höra eller se en person. Tystnad och nedlåtande behandling kan också betraktas som emotionellt våld när det är avsett på något sätt skada den andre. (Isdal, 2017, s. 60–61.)

2.1.3 Sexuellt våld

Kännetecknen för sexuell våld är handlingar som riktas mot en annan persons sexualitet och som inte respekterar den andres fysiska och sexuella självbestämmanderätt. Sexuell våld är exempelvis våldtäkt, tvingande och påtryckning till sex, tvingande till sexuell förnedrande gärningar, fotografering utan tillstånd, sexuell utnyttjande av någon som somnat eller förlorat medvetande och sexuella trakasserier. Sexuell våld kan också anses vara den mest psykologiskt nerbrytande formen av våld, eftersom den drabbar ett mycket privat och sårbart område hos en människa. (Nettiturvakoti, u.å.; Isdal, 2017 s. 43 – 44)

2.1.4 Materiellt våld

Alla handlingar som riktar sig mot ting eller föremål för att skrämma eller kränka någon räknas som materiellt våld. Det kan vara t.ex. att slå sönder en möbel, slå i dörrar eller väggar, krossa eller förstöra föremål, riva i kläder eller kasta saker. Handlingarna väcker fruktan eller känns skrämmande, särskilt om våldsutövaren har använt fysiskt våld tidigare. Materiellt våld kan också kallas för alternativt våld. (Isdal, 2017 s. 45 – 46)

2.1.5 Religiöst våld

Religiöst våld är fysiskt eller psykologiskt våld som hänför sig till religion. I ett parförhållande kan det ta sig uttryck i att man förlöjligar, föraktar eller rentav förnekar den andres religiösa behov. Det kan också vara att man tvingar någon att följa religiösa normer och regler. I hedersvåld kontrolleras och begränsas offret på olika sätt genom t.ex. isolering, hot och tvång. (Nettiturvakoti, u.å.)

2.1.6 Förföljelse

Under en separation kan familjevåldet omvandlas till förföljelse. Förföljelse är någonting som upprepas, det sker icke önskvärda kontakter och personen iakttas och hotas, vilket leder till att denne känner rädsla och ångest. Det förföljande beteendet kan vara allt från småskaliga hotande antydningar till skoningslöst svartmålande. Numera ingår också tekniska applikationer och sociala medier i förföljandet. (Nettiturvakoti, u.å.)

2.2 Intim terrorism

Johnson (2008) har i sin bok beskrivit en typ av våld som sker mellan partners och beskriver denna typ av våld som det vad vi faktiskt tänker oss när vi tänker på våld i nära relationer och mellan makar. Johnson kallar denna form av våld för "intim terrorism" (*intimate terrorism*) och den karaktäriseras av ett kontrollerande beteende genom tvångsmedel. Intim terrorism eller IT går ut på att få en allmän kontroll över partners liv genom att använda sig av flera olika former av våld. Johnson baserar dessa våldsformer på Duluth modellen, vilket innehåller kontrollerande beteenden som ekonomiskt våld, emotionellt våld, hot om våld etc. Jag kommer att gå närmare in på Duluth modellen i kapitel 4. (Johnson, 2008.)

Förstås så handlar det inte alltid om IT när det kommer till våld mellan makar och Johnson benämner denna andra typ av våld som en mera situations baserat våld mellan makar (*Situational Couple Violence*). Denna typ av våld är den vanligaste formen när det kommer

till våld i nära relationer och uppstår från en specifik situation eller händelse, var endera partnern blir provocerad till att använda sig av våld. Nettiturvakoti (u.å.) talar också om liknande våld när de behandlar "våldscykeln", där man kan t.ex. ha olika åsikter i förhållandet och spänningen som det här orsakar leder till slut till gräl. Fysiskt eller psykologiskt våld kan förekomma i dessa konflikter, men det slutar oftast med att ena parten ber om förlåtelse och lovar att det inte ska hända igen, tills spänningen av förhållandet byggs upp igen och cykeln startar om på nytt. (Johnson, 2008; Nettiturvakoti, u.å.)

3 Våld mellan män och kvinnor

3.1 Könsrelaterat våld

När man behandlar eller handskas med våld i nära relationer har man mer och mera börjat lägga betoning på könet genom att ta i beaktande begreppet könsrelaterat våld och dess följder. Begreppet kan granskas från två olika perspektiv, var ett perspektiv granskar könsskillnader i slutresultatet av våld; exempel till det här är att statistiskt sett, så är våldsutövare oftast män jämfört med kvinnor eller att kvinnor upplever våld i andra situationer jämfört med män. Det andra perspektivet fokuserar sig på dynamiska skillnader och processer mellan könen och är en kontinuerlig debatt om könets roll och påverkan på våld, praktiker inom hjälpsökande och rätten samt offentliga diskussioner. (THL, 2019.)

Traditionellt har det rådande begreppet i den finska diskussionen om våld i nära relationer varit familjevåld (*perheväkivalta*), var man rörde sig på ett könsneutralt område och såg på våldet som ett problem med familjens relationer. Våld inom äktenskapet och familjevåld sågs som ett socialvårdsproblem och på så vis har man också tillämpat verksamhetsprinciper från det sociala området som frivillighet, öppenvård och familjecentrering. (Lattu, 2016; Nyqvist, 2001 s. 14)

Under 1990-talet fick denna typ av begrepp kritik eftersom det utelämnar offrets och våldsutövarens kön. En annan kritik är att om man antar att våldet uppstår från problem inom parförhållandet är inte våldsutövaren själv ansvarig, utan offret är också till en viss del skyldig. Numera är det vanligare att använda sig av begrepp som "våld i nära relationer" och "våld mot kvinnor" har blivit ett etablerat uttryck i samhällsdiskussioner. (Lattu, 2016; Nyqvist, 2001 s. 18)

Förbundet för mödra- och skyddshemmet som ansvarar för den riksomfattande verksamheten för skyddshem har ända fram till 1990-talet uppehållit verksamhetsprincipen

att ta hela familjen i beaktande. Detta innebär att alla familjemedlemmar – också män – kan vara offer för våld och söka sig till skyddshemmen. Tanken på en “skyldig syndabock” har inte blivit praktiserad utan våldsproblemet har setts som en “svår störning i familjens växelverkan”. (Nyqvist, 2001 s. 18)

3.2 Symmetrisk och asymmetrisk våld

Nästan alla pragmatiska interventioner i former av akuttjänster och program är primärt designade för att handskas med problemet av mäns våld mot kvinnor i nära relationer. I många länder så anser man att våld som sker i hemmet primärt är ett problem kring mäns våld mot sina kvinnliga partners. Forskare inom området har dock upptäckt att kvinnor med lika stor sannolikhet kan vara våldsamma mot sina manliga partners - i vissa fall kan de till och med vara mer våldsamma än män (Straus, 2005, 2008; Archer, 2000, 2002). (Dobash & Dobash, 2004)

Det finns motstridiga synpunkter när det kommer till våld mellan makar i nära relationer. Familjevåldsforskare hävdar att våldet är symmetriskt och ömsesidigt och utövas av både mannen och kvinnan i förhållandet. Våldet uppstår från konflikter orsakade av de många vardagliga frustrationer och stressfaktorer som är förknippade med att leva tillsammans, och Jhonson (2008) kallar denna typ av våld för situationsbaserat våld. I motsats till det här så hävdar feministiska – men även en del andra – forskare att våldet är asymmetriskt och utövas av mannen i förhållandet till sin kvinnliga partner. Feministiska forskare understryker obalansen mellan manliga förövare och kvinnliga offer, som de anser härstammar från det patriarkala samhällssystemet. (Archer, 2000, 2002; Dobash & Dobash, 2004; Heiskanen & Ruuskanen, 2010; Lattu, 2016.)

Data som stöder den feministiska synpunkten härstammar från rapporter av kvinnliga offer, manliga förövare som har blivit identifierade av brottsbekämpande organ eller från kriminologiska undersökningar. Data som stöder familjevåldets synpunkt är tagna från frågeformulär som undersöker hur människor löser konflikter i parförhållanden och är typiskt inte valda för sina höga grader av våld. Skillnaderna i slutsatserna av de olika källorna tillskrivs antingen skillnader i urvalets natur eller i mätningarnas natur. (Archer, 2000, 2002; Heiskanen & Ruuskanen, 2010.)

3.3 Skillnader i statistik och data

Hur kommer det sig då att olika forskare som forskar kring samma sak kan komma fram till olika resultat? Vad man måste veta när det kommer till statistik och data är att det finns en skillnad mellan forskning som kommer från *rapporterade* fall av våld som t.ex. kvinnors egen rapportering av våldet i skyddshem eller till polisen (använt av feministiska forskare) och randomiserade undersökningar, som t.ex. representativa prov av gifta, samboende eller sällskapande par (använt av familjevåldsforskare), som tar i beaktande inte bara rapporterade fall, utan också fall som inte har blivit rapporterade till något brottsbekämpande- eller hälsoorgan eller skyddshem. (Fontes, 2006; Archer, 2000.)

När dessa faktorer tas i beaktande kan en stor skillnad mellan å ena sidan rapporterade fall och kriminologiska studier och å andra sidan randomiserade undersökningar konstateras: i de förstnämnda utgör männen i endast 5 till 15 procent av fallen våldsoffret (medan de i de övriga fallen utgör våldsutövaren). Däremot visar resultaten av de randomiserade undersökningarna att männen i 35 till 50 procent av fallen utgör våldsoffret, och därtill visar de att män och kvinnor utövar våld mot varandra i samma utsträckning. (Fontes, 2006.)

Kriminologiska undersökningar har också en tendens att presentera ett längre antal våldsangrepp än randomiserade undersökningar. Detta beror på att undersökningen presenteras åt respondenterna som en undersökning av *brott*. Problemet med detta är att det krävs ovanliga eller sällsynta omständigheter där en skada eller angrepp av en tidigare eller nuvarande partner ska ses som ett "brott". Svårigheterna med kriminologiska studier när man forskar i frekvensen av våldsangrepp i nära relationer är att de flesta människor tycker att bli sparkad av sin partner är fel, men inte nödvändigtvis ett brott (Straus, 1997, s. 212.). (Straus, 2005.)

Man måste vara särskilt varsam när man använder sig av kriminologiska källor eftersom de bara reflekterar våldshandlingar som anses vara brott. Till skillnad från att fråga efter våldshandlingar i kontexten av ett parförhållande jämfört med en kriminell handling eller situation, kan leda till att respondenter underrapporterar mellan 40 och 83 procent. (Arhcer, 2000.)

4 Att mäta och rapportera våld

4.1 Hur mäter man våld?

Våld i nära relationer är svårt att mäta eftersom det oftast sker bakom stängda dörrar i ens eget hus. Detta leder också till att det finns ett väldigt stort mörkertal och det är svårt att uppskatta hur stort problemet är. Det finns ett sätt att kartlägga våldet på genom att se på brottsofferundersökningar och kriminalstatistik. Utöver dessa behandlar undersökningar om hälsa och välfärd också våld som sker i ens nära relationer. Dessa går dock inte mycket in på vilken typ av våld man blir utsatt för utöver om det är fysiskt eller psykologiskt våld. (Uppsala universitet, u.å.)

I detta kapitel kommer jag att gå igenom två verktyg för att mäta våld som förekommer i källorna i teorimaterialet. Orsaken till varför jag kommer att gå igenom dem är så att läsaren ska få en förståelse över verktygen när de sedan diskuteras i samband med källmaterialet i kap. 8 när resultat av tidigare forskning om våld mot män behandlas.

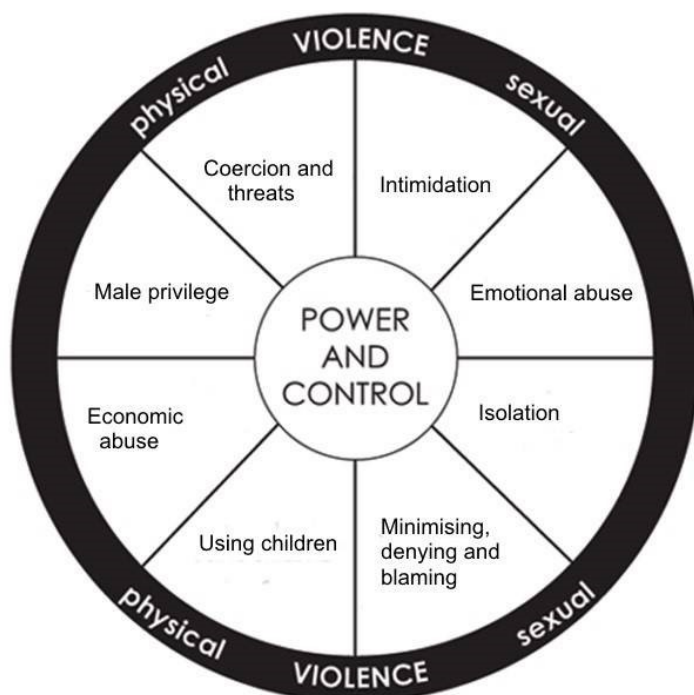
Det första verktyget är Conflict Tactics Scale (CTS) skapat av Murray Straus. CTS är känt för att kunna kvantitativt mäta våldshandlingar och har använts som ett mätverktyg sedan 1972. CTS mäter i vilken omfattning människor i parförhållanden använder sig av fysiskt eller psykologiskt våld samt hur de löser eller handskas med konflikter. CTS har både fått beröm och kritik för att den mäter konkreta handlingar och fokuserar på så kallade konflikttaktiker (*conflict tactics*); metoder man använder för att för att föra fram sina egna intressen i en konflikt. Dessa taktiker kan t.ex. vara att slå eller sparka någon när det gäller fysiskt våld och ropa eller förnedra om man talar om psykologiskt. (Straus & Mickey, 2012; Straus, Hamby, Boney-McCoy & Sugarman, 1996)

Dessa olika typer av fysiska och psykologiska handlingar mäts sedan kvantitativt genom att respondenten uppskattar hur många gånger en handling har skett under det gångna året, både hur många gånger partnern har varit våldsam samt hur många gånger respondenten själv har varit våldsam. Våldshandlingarna är också indelade i mildt våld (ex. kasta någonting, knuffa/stötta, eller ge en örfil) och grovt våld (ex. sparka/bita/slå, slå med ett objekt, ge stryk och kväva/strypa). Detta gäller också för psykologiskt våld. På detta vis kan man mäta både graden och frekvensen av våld kvantitativt. (Straus & Mickey, 2012; Straus, Hamby, Boney-McCoy & Sugarman, 1996.)

Det andra verktyget kallas för *The Power and Control Wheel* av Duluth modellen och är ett välrespekterat verktyg i USA för dess användning i interventionsprogram för våldsutövare. Verktyget känner igen att en våldsutövare kan använda sig av ett flertal våldsutövningar för att få kontroll över sin partner, även om vissa våldshandlingar bara har skett några gånger, bygger de på den allmänna kontrollen som våldsutövaren har över sin partner. Hjulet är baserat på åtta olika taktiker våldsutövaren kan använda sig av för att dominera sin partner:

- Fysiskt och sexuellt våld (yttre ringen)
- Skrämmande taktiker (*intimidation*)
- Emotionellt våld
- Isolering
- Minimering, förnekelse samt lägga skulden på den andre
- Utnyttjande av barnen
- Utnyttjande av manligt privilegium (*male privilege*)
- Ekonomiskt våld
- Hot och tvångsmedel

(Coercive Control Collective, 2018)

Figur 1. The Power and Control Wheel av Duluth modellen.

Notera att det här verktyget kategoriserar alla dessa våldshandlingar som en del av kontrollerande beteende, medan de i andra källor kategoriseras som endast t.ex. psykologiskt eller materiellt våld.

4.2 Att rapportera våld

Förutom det att kriminologiska studier lider till en viss grad av underrapportering på grund av hur undersökningen blir presenterat, så blir detta problem allvarligare när man tar i beaktande att män dessutom har en tendens att underrapportera våld som sker mot dem i nära relationer jämfört med kvinnor. Det här kan vara en av de bidragande orsakerna till att kriminologiska undersökningar så som den nationella brottsofferundersökningen visar att kvinnor utsätts för mer våld från sina manliga partners än tvärtom. (Straus, 2005.)

Skillnaden i mängden upplevda våldshandlingar som män och kvinnor rapporterar kan vara stor och forskare som Fontes (2006) har funnit att sannolikheten att kvinnor rapporterar fysiskt våld som de har utsatts för är upp till dubbelt så stor som att män gör det. Likaså poängterar också Dobash och Dobash (2004) ut att kvinnor rapporterar två till fyra gånger mera våld än vad män gör och är också mera sannolika att rapportera upprepat våld som har pågått en längre tid. Felson och Cares (2005) fann att kvinnor är dessutom mera sannolika att söka läkarvård efter ett angrepp av en partner.

Att söka professionell hjälp är för många män utmanande på grund av ett flertal olika orsaker. Vanligtvis hör orsakerna ihop med de motstridigheter som kommer med att vara en man och/eller de manliga rollerna i relation till behovet av hjälp. Att bli ett offer för våld och de känslor som kommer som följd av det ligger i stark kontrast till den traditionella uppfattningen om maskulinitet. Dessa känslor och normer leder till att tröskeln för att söka hjälp blir allt högre. Både att söka professionell hjälp eller en stödgrupp är en väldigt svår utmaning för män. (Peitsalo, Pekkola & Sarlin, 2017.)

Många män är ovilliga att söka professionell hjälp eller involvera polisen på grund av rädslan att bli förlöjligade, förnedrade eller socialt isolerade. Under en nationell brottsofferundersökning år 2012 som undersökte våld inom parförhållandet fann man att inga våldsutövningar blev rapporterade till polisen av männen. Männen rapporterade varken när de hade blivit hotade med våld eller när de hade fått en skada som följd av våldsutövningen. Heiskanen och Ruuskanen (2010) poängterar också att jämfört med när våldsutövaren har varit t.ex. en känd eller okänd, så rapporterar män väldigt få fall till polisen när våldsutövaren har varit en nuvarande eller före detta partner. Straus (2005) föreslår att orsaken till att män är mera ovilliga att arbeta med polisen är på grund av att de skulle bli tvungna att erkänna att de inte kan "hantera sin fru". (Barber, 2008; Danielsson & Salmi, 2013.)

Drjiber, Rejinders och Celeen (2013) har forskat närmare kring varför män tar eller inte tar kontakt med polisen. Enligt de manliga respondenterna i undersökningen var de vanligaste orsakerna att inte ta kontakt med polisen bl.a. tron att de inte kommer att vidta några åtgärder, rädslan över att de inte skulle bli tagna seriöst eller så kände de skam över att söka hjälp. De vanligaste orsakerna till att de tog kontakt med polisen hade varit bl.a. en önskan över att våldet skulle sluta, faktumet att det fanns barn inblandade och ett behov av hjälp eller råd. I Drjibers undersökning dock hade många av männen inte kontaktat polisen alls och färre än 32 procent hade talat med dem medan bara 15 hade gjort en officiell rapport. (Drjiber, Rejinders & Celeen, 2013.)

Drjibers et.al. undersökning ger en inblick i motiven till att män inte nödvändigtvis söker hjälp från andra organ heller. Totalt sett är manliga klienter av tjänster som skyddshem en väldigt liten procent. Under 2019 hade skyddshemmen 5354 klienter varav 54 procent av dem var vuxna, och av dessa vuxna klienter utgjorde 9 procent av män. Liknande statistik kan man också se på telefonsamtal till Nollalinja, en gratis hjälplinje för människor som har upplevt våld i sina nära relationer. Av de som hade ringt till linjen för att de var våldsoffer

var ca. 12,5 procent av dem män, grovt räknat en tiondel så som för skyddshemmets klienter. (Tilastorapporti lähisuhteväkivalta 2019.)

4.3 Att tala om våld

Svårigheterna med att ta upp våld är inte bara begränsat till att rapportera om det eller söka hjälp från något officiellt organ, män har allmänt svårt att berätta om sina våldserfarenheter. Peitsalo, Pekkola och Sarlin har i sin undersökning från 2017 frågat finska män som har upplevt våld i deras nära relationer hur svårt eller lätt de fann det att tala om sina våldserfarenheter. Hela 40 procent av männen hade funnit det väldigt utmanande att berätta om våldet till en annan man eller kvinna, antalet var dock något lägre (26%) när det kom till att berätta om det för en professionell. Att bli utsatt för våld i ens nära relationer försämrar ens funktionsförmåga och välmående, vilket leder till det att berätta om det blir svårare, på grund av känslor som skam och skuld. (Peitsalo, Pekkola & Sarlin, 2017.)

Dessa svårigheter i att ta upp händelser kan leda till att det finns många män som har blivit utsatta för våld men inte berättar om det. I den nationella brottsofferundersökningen under 2012 (Danielsson & Salmi, 2013.) hade två tredjedelar av de manliga respondenterna (67%) svarat att de inte berättat om upplevda våldshandlingar åt någon, jämfört med 37 procent av de kvinnliga respondenterna. Det här är ett ganska stort antal män som bär på den här upplevelsen för sig själva. I Peitsalos et.al. undersökning fick de vissa motiveringar till varför män har valt att inte berätta om en våldshandling som har skett mot dem. Av de fem männen som motiverade varför de inte har tagit upp ämnet med någon var tre av dem anknutna till manlighet och mäns roller, där det att tala om upplevda våldshandlingar inte hör hemma. En av dem tog upp hans ålder som orsak och en annan det faktum att han inte hade någon grupp var han kunde ha berättat om sina upplevelser. (Danielsson & Salmi, 2013; Peitsalo, Pekkola & Sarlin, 2017.)

Vid de fall när män anförtror sig åt någon och berättar om sina upplevelser brukar det oftast vara någon i familjen eller en närstående. I Drjibers et.al. (2013) undersökning hade 62 procent av männen delat med sig av sina upplevelser med en släkting, arbetskamrat, familjemedlem eller läkare. Liknande resultat kan också ses i Peitsalos undersökning var den vanligaste personen att anförtra sig åt var en vän, närstående, partner, släkting eller kollega. Den näst vanligaste gruppen i Peitsalos undersökning var professionella inom det sociala området så som läkare, psykolog eller bl.a. familjearbetare. En anmärkningsvärd andel av

männen hade också anförtrott sig åt en terapeut. (Drjiber, Reijnders & Celeen, 2013; Peitsalo, Pekkola & Sarlin, 2017.)

För männen i Drjibers et.al. undersökning var de största motiven för att berätta om våldet gott förtroende (31%), för att bli refererad till stödorgan (22%) och tystnadsplikt (9%). 42 procent av männen hade också anonymt sökt information om familjevåld på nätet. Det är mera sannolikt att män tar kontakt med polisen först när de blir utsatta för fysiskt våld eller när våldsutövaren har använt ett objekt mot dem. Eftersom psykologiskt våld också är mycket svårare att bevisa är det sällan polisen blir meddelad om sådana fall. (Drjiber, Reijnders & Celeen, 2013.)

5 Våld mot män

Enligt institutet för hälsa- och välfärd kom 10,600 fall av våld i nära relationer till myndigheternas kännedom under 2019. Av dessa var ca. 2000 av dem män och tre procent av dem hade blivit utsatta för våld eller hot av våld av en nuvarande eller före detta partner. Kvinnorna hade oftare än män rapporterat om våld de blivit utsatta för eller hotade med, men när det kom till grövre fysiskt våld fanns det inte någon större skillnad mellan könen. Liknande resultat kan också hittas i Heiskanen och Ruuskanens undersökning från 2010, där män i samma utsträckning som kvinnor blev utsatta för våld. Kvinnor blir dock oftare utsatta för våld av en före detta partner jämfört med män. (THL, 2021; Heiskanen & Ruuskanen, 2010.)

Som nämndes i kap 5.1 så resulterar kriminologiska studier i ett lågt antal våldsangrepp på grund av hur de presenteras (Straus, 2005; Archer, 2000.). Detta leder till att det finns ett mörkertal för både män och kvinnor som har upplevt våld eftersom de är inte kanske villiga att rapportera vissa våldshandlingar. Särskilt män upplever ett visst hinder av att söka hjälp eller berätta om våldet till någon (Peitsalo, Pekkola & Sarlin 2017.) och rapporterar inte våldshandlingar som skett mot dem lika ofta som kvinnor har en tendens att göra (Dobash & Dobash, 2004; Archer, 2000, 2002; Fontes, 2006.). Forskning som har gjorts utomlands, huvudsakligen i Amerika, har kommit fram till mycket mera symmetriska resultat angående våld i de nära relationerna. Detta kan bero på att undersökningarna oftast presenteras som en undersökning om familjevåld (*family violence*) och lider därför inte av en lika hög grad av underrapportering.

Många studier, däribland nationella representativa studier, tyder på att den mest allmänna formen av våld mellan män och kvinnor är dubbelriktat våld, där båda parterna är våldsamma mot varandra (Straus, 2008, 2005; Carney et.al., 2007; Archer, 2000, 2002; Heiskanen & Ruuskanen, 2010). Symmetri i våld kan också hittas när man undersöker våld utövat av endast en partner. Den nationella amerikanska undersökningen om familjevåld år 1975 och 1985 (Straus, 2008) fann att hälften av våldet var dubbelriktat, var båda parterna var våldsamma mot varandra. Den andra hälften bestod av våld utövat av endast en partner, med en fjärdedel av våld utövat av bara män och en fjärdedel av bara kvinnor. Straus (2008) fann också i sin undersökning med universitetsstuderanden att när det kom till våld utövat av endast en partner så var det över lag kvinnorna som var våldsamma, både i fallen av mildt våld (t.ex. örfil) och grovt våld (t.ex. slå med knytnäve). (Straus, 2008)

Många av undersökningarna baserar sig på fysiskt våld, men män kan bli utsatta för många olika former av våld i sina förhållanden. Federley (2016) har i sin undersökning skapat 6 överkategorier som korresponderar till det våld hennes manliga respondenter varit med om i deras förhållanden. Hon kategoriserar kvinnornas olika våldsformer som: fysiskt våld, verbal grymhet, ordlös grymhet, social manipulation, kontroll av mannen och indirekt kränkande beteende. Ordlös grymhet kunde vara att inte ta i beaktande mannens egna åsikter och indirekt kränkande beteende bestod bland annat av ekonomiskt utnyttjande samt användningen av barn eller husdjur som ett maktmedel.

5.1 Maskulinitet och stigma

Maskulinitet, sociala normer och den manliga rollen har påverkat män i deras hjälpsökande som en följd av våld, om de gör det alls. För många män betyder uttalandet "Ta det som en man" att man inte visar någon form av sårbarhet, vare sig emotionell eller fysisk smärta, särskilt inte om våldsutövaren är en kvinna. Till den traditionella manliga rollen hör att inte visa sina svagheter ens därhemma och särskilt inte positionen som ett offer, eftersom det kan riskera att hota mannens sociala status. (Fontes, 2006; Peitsalo, Pekkola & Sarlin, 2017.)

Män har ett dilemma eftersom de blir socialiserade till att vara *självförsörjande*, vilket innebär att de inte behöver hjälp från andra. Funktionsförmåga och mannens eget ansvar att uppehålla den är starkt förknippat med manlighet och att vara en man. Män blir också socialiserade att vara starka, både fysiskt och emotionellt, och borde inte uttrycka fysiska eller emotionella plågor. Män blir också socialiserade till att vara beskyddarna i samhället, särskilt över kvinnor och barn, vilket antyder att män inte behöver bli skyddade. Men att

erkänna att man är ett manligt offer av familjevåld är att erkänna att man behöver hjälp av andra. (Fontes, 2006; Peitsalo, Pekkola & Sarlin, 2017.)

Män lär sig också från en ung ålder att inte visa smärta. Fontes (2006) ger ett exempel på detta genom att beskriva en situation där två unga pojkar i en lekpark. En av pojkarna slår den andre och i den här situationen har offret tre saker han kan göra. Han kan slå tillbaka och bli sedd som aggressiv; han kan påstå att "Det där gjorde inte ont" och bli sedd som stark; eller så kan han börja gråta och springa undan och bli sedd som en fegis. Pojkar har inte nödvändigtvis fått tillräckligt med möjligheter att lära sig känslofärdigheter där förmågan att identifiera och uttrycka sina egna känslor ingår. (Fontes, 2006; Peitsalo, Pekkola & Sarlin, 2017.)

I moderna västerländska samhällen finns det en kulturell norm för män som förhindrar dem att utöva fysiskt våld mot sin partner, särskilt om denna är en kvinna. Både män och kvinnor ser en våldsutövning som mera negativ om våldsutövaren har varit en man mot en kvinna, jämfört med om det skulle ha varit en kvinna som är våldsam mot en man. (Archer, 2000; Drjiber, Rejinders & Celeen, 2013.)

5.2 Tidigare forskning om våld mot män

I de kommande avsnitten kommer jag att redovisa tidigare forskning som har gjorts kring våld mot män i deras nära relationer, hur det tar sig uttryck, vad de vanligaste våldsformerna för män är samt konsekvenserna av våldet.

5.2.1 Fysiskt våld

Från en stereotypisk ståndpunkt så sägs det att män använder sig av fysiskt våld medan kvinnor använder sig av psykologiskt våld, det här beror delvis på att kvinnor brukar karaktäriseras som manipulativa och tjatande (Lattu, 2016). Kvinnor kan dock vara lika fysiskt aggressiva mot sina manliga partners som män är mot sina kvinnliga och vissa fall är kvinnorna något oftare fysiskt aggressivare, men bara till små marginaler (Straus, 2005, 2008; Carney, Buttell & Dutton, 2007; Archer, 2000, 2002). Straus (2008) fann i sin undersökning av universitetsstuderanden en väldigt hög frekvens av fysisk aggression från kvinnornas sida, med 29 procent mera kvinnor än män som rapporterade fysiska våldshandlingar mot sin partner. Siffrorna var något högre (39%) för grova våldshandlingar. Den höga frekvensen av våld utövat av kvinnorna kan bero på provgruppens ålder och naturen av förhållandet, eftersom sällskapande par i yngre ålder har visat sig producera högre

grader av våld från kvinnans håll (Archer, 2000, 2002). (Lattu, 2016; Archer, 2000; Straus, 2008)

Archer (2002) har i sin meta-analys undersökt könsskillnader i fysiska våldshandlingar mellan heterosexuella partners. Undersökningen är baserad på vilka könsskillnader som förekommer mellan de fysiska våldshandlingarna i CTS skalan. Av de mildare fysiska våldshandlingarna visade det sig att "kasta någonting" och "örfil" var till en stor del använt mest av kvinnor, medan "knuffa/ta tag i" var till en viss grad använt oftare av män. Grövre fysiska våldshandlingarna som "sparka/ bita/ slå" samt "slå med ett föremål" visade högre frekvens från kvinnornas håll och "ge stryk" samt "strypa/ kväva" visade högre frekvens från männens håll men till en väldigt liten grad. Männerna använde sig något oftare av ett vapen medan kvinnorna något oftare hotade med att göra det, men med värden nära till noll. (Archer, 2002)

Hines och Douglas (2010) har kommit fram till liknande resultat i sin undersökning om män som har blivit utsatta för intim terrorism (se kap. 2.2) av kvinnor. Alla männen i undersökningen hade blivit utsatta för någon form av fysisk aggression. 98,7 procent hade rapporterat att de blivit utsatta för mild fysisk aggression och 90,4 procent för grov fysisk aggression. 54 procent av respondenterna rapporterade också att de hade blivit utsatta för väldigt grov fysisk aggression, det vill säga livshotande. Notera att i Hines et.al. undersökningar så räknas handlingar som att "använde ett vapen" och "ströp eller kvävde" som livshotande handlingar, vilket vanligtvis räknas som grova handlingar i CTS skalan som i tidigare nämnda Archers (2002) meta-analys. De vanligaste handlingarna av mildare fysiskt våld var att knuffa eller stöta till (93%) samt kasta någonting på partnern som skulle ha kunnat göra ont (82,5%). Av de grövre fysiska våldshandlingarna var den vanligaste att slå med något objekt (84,4%) och att sparka (56,3%). 40 procent av männen rapporterade också att de hade fått stryk av sin kvinnliga partner. 20 procent av männen hade rapporterat livshotande våldshandlingar som att partnern hade använt sig av en kniv eller ett vapen mot dem och nästan 17 procent hade rapporterat att de hade blivit strypta eller kvävda (Hines & Douglas, 2010)

I en annan undersökning av Hines et.al. (2007) hade de intervjuat män som tagit kontakt med en hjälplinje för män som har blivit utsatta för våld i sina nära relationer. I intervjuerna blev männen ombudda att spontant återkalla en våldshandling som de blivit utsatta för av sin partner. Av fysiska våldshandlingar var det att bli slagen eller örfilead den vanligaste (43,7%). En närmare hälften av männen hade också blivit utsatta för handlingar som att bli knuffad

(41,8%), bli sparkad (39,2%), blivit gripna i (31%) samt slagna med knytnäven (24,7%). Livshotande våldshandlingar förekom i den här undersökningen också, med 22,2 procent av männen som rapporterade att de hade blivit strypta eller kvävda samt en liten minoritet (1,9%) som uppgav att de hade blivit knivhuggna. Det är anmärkningsvärt att notera att dessa svar är baserade på spontana återkallelser av våldshandlingar och därför inte ger en helhetsbild av våldet som har skett. (Hines, Brown & Dunning, 2007)

I Dobash och Dobash (2004) undersökning om kvinnors våld mot män hade kvinnorna rapporterat att de använt sig av fysiska våldshandlingar som att slå med knytnäve (31,6%), örfila (29,5%), kasta någonting (25,3%) och sparka personen (23,2%). Orsaken till att Dobash och Dobash undersökning resulterade i så låga grader av fysiskt våld jämfört med t.ex. Hines (et.al) undersökning är bl.a. på grund av att det undersöktes i samband med männens våld mot kvinnor. Alla män i undersökningen hade blivit åklagade för att ha begått våld mot sin partner och undersökningen fokuserar sig på att undersöka kvinnors våld i samband med och som en respons till männens våld.

Andra undersökningar tyder också på liknande användning av fysiskt våld från kvinnorna mot sina manliga partners. I Drjibers et.al. (2013) undersökning var de vanligaste våldshandlingarna som männen blev utsatta för att bli slagen, ha ett objekt kastat mot dem eller stukken med något objekt, bli sparkad, biten, strypt och skrapad. I 54 procent av fallen hade våldsutövaren använt sig av någon typ av objekt, primärt hushållsartiklar som stolar, knivar eller vasar. I Taylor, Keeling och Mottershead (2017) undersökning har det fysiska våldet hänt plötsligt enligt berättelserna. En av männen berättade att han hade blivit attackerad bakifrån, var hans partner hade tagit tag i honom och börjat slå och sparka honom när han låg på golvet. En annan berättade att hans partner plötsligt slagit honom i sidan, vilket hade lett till att han börjat blöda ymnigt. I Heiskanen och Ruuskanens (2010) undersökning utgjorde de fysiska våldshandlingarna huvudsakligen kring restriktioner av rörelsefrihet, bli tagen i och att bli örfilad. När man också räknade med våld från före detta partners förekom det också slag och att bli riven i håret. (Drjiber, Rejinders & Celeen, 2013; Taylor, Keeling & Mottershead, 2017; Heiskanen & Ruuskanen, 2010)

5.2.2 Självförsvar

Eftersom forskning som använder sig av bl.a. CTS-skalan resulterar i så höga grader av våld från kvinnans håll har det argumenterats att en stor del av våldet genererat från kvinnans sida har varit i självförsvar till mannens våld. Johnson (2008) har karakteriserat en typ av

våldshandling som är förknippat med självförsvar och kallar detta för våldsamt motstånd (*violent resistance*) och uppstår när ena parten är våldsam och den andra parten besvarar våldet med att själv också vara våldsam. I Lattus (2016) undersökning var kvinnornas våld oftast förknippat med självförsvar eller våldsamt motstånd till männens tidigare våldshandlingar mot dem själva, mot barnen eller ekonomiskt utnyttjande de blivit utsatta för. I undersökningen förekom det vissa kvinnor som var våldsamma mot sin partner utan att han någonsin varit våldsam, men i denna undersökning utgjorde de en minoritet.

När man dock har forskat kring utövningen av självförsvar från kvinnornas sida så tyder det på att det är osannolikt att majoriteten av våldet skulle ha gjorts i självförsvar, eftersom kvinnor också många gånger slår första slaget (Heiskanen & Ruuskanen, 2010; Hines och Douglas, 2010). Felson och Cares (2005) fann inga bevis i sin undersökning om kön och allvarligheten av angrepp på ens partner för påståendet att kvinnor använder sig av våld som en respons till en våldsam provokation eller som självförsvar. Felson och Cares menar att orsaken till att kvinnorna med lika stor sannolikhet som männen utdelar det första slaget beror på att de antar att deras manliga partners kommer vara ridderliga och inte hämnas. (Felson & Cares, 2005; Straus, 2005, 2008)

5.2.3 Psykologiskt våld

Psykologiskt våld är mycket svårare att undersöka eftersom det kan ta sig uttryck på ett flertal olika sätt. Det lämnar inte heller några synliga skador på kroppen och många kan vara mera ovilliga att berätta om psykologiskt våld eftersom det är svårt att bevisa. I Hines & Douglas (2010) undersökning om män som har blivit utsatta för intim terrorism av kvinnor rapporterade alla männen att deras partners hade använt någon form av mildt psykologiskt våld mot dem. Dessa handlingar bestod primärt av att ropa eller skrika och förnedra eller svära mot dem. 96 procent av männen hade också rapporterat grövre psykologiskt våld så som hot om fysiskt våld och att med flit förstöra någon av deras egendom. Mera än 75 procent av männen hade också blivit utsatta för kontrollerande beteende genom att ha deras tid övervakad av deras partner och 68 procent hade blivit förhindrade från att träffa deras vänner eller familj. (Hines & Douglas, 2010)

I sin undersökning om män som har tagit kontakt med en telefonhjälpelinje för män som har upplevt våld i deras nära relationer har Hines et. Al. (2007) också intervjuat dem angående deras partners kontrollerande beteenden. För detta syfte har de baserat handlingarna på "The Power and Control Wheel" (se kap. 4). Den mest frekventa formen av kontrollerande

beteende var hot och tvångsmedel (77,6%) genom bl.a. handlingar som att hota med att ta livet av sig själv eller sin make eller att ringa till polisen och ha honom falskt arresterad. Det andra mest rapporterade beteendet var emotionellt våld (74,1%) genom förnedrande handlingar som manipulation och att få offret att känna sig skamsen. Skrämmande handlingar som att slå sönder saker och misshandla husdjur rapporterades också av en majoritet av männen (63%). Flera av männen rapporterade också att de hade blivit isolerade genom att inte få träffa sin familj eller vänner (41,5%) och hade ingen kontroll över ekonomin (38,1%). (Hines, Brown & Dunning, 2007)

Eftersom begreppet "manligt privilegium" från Duluth modellen inte passar in i kontexten av en kvinnlig våldsutövare har Hines et.al. i sin undersökning från 2007 ändrat termen till "manipulation av systemet", för att reflektera beteendet hos vissa kvinnor som känner till att systemet för våld i hemmet (domestic violence system) är designat för att hjälpa kvinnliga offer. Dessa handlingar sker genom att t.ex. använda sig av rättssystemet för att bli ensamvårdare över barnen eller skaffa falskt besöksförbud för deras makar. Liknande handlingar kan också hittas i Hines och Douglas 2010 undersökning där flera män har rapporterat att de blivit falskt anklagade för att slå sin kvinnliga partner, fått besöksförbud under falsk förevändning, blivit falskt anklagade för att fysiskt misshandla sina barn samt falskt anklagade av sina partners att ha sexuellt utnyttjat sina barn. (Hines, Brown & Dunning, 2007; Hines & Douglas, 2010)

Taylor et.al. (2017) har i sin undersökning intervjuat ex-militärer som har blivit utsatta för våld i sina parförhållanden. I dessa berättelser är kontrollerande beteende från kvinnan övervägande och underkastelse från männen vanlig, vilket tillskrivs skolningen de har fått i militären, som har lärt dem att lyda och ta order. De olika psykologiska våldshandlingarna som förekom i berättelserna var bl.a. restriktioner av rörelsefrihet, såsom var man fick sitta eller sätta ifrån sig tidningen, samt restriktioner i beslutsfattande, var det krävdes lov av kvinnan för att göra någonting. En av männen var rädd när han var tvungen att åka hemifrån, eftersom det ledde till en hel del anklagelser och frågeställningar och en annan hade blivit hotad med en kniv. (Taylor, Keeling & Mottershead, 2017)

Andra typer av psykologiskt våld som män blir utsatta för är bl.a. mobbning, hotande, manipulation och utpressning. Skador till följd av det ekonomiska våldet har också blivit rapporterade (Hines, Brown & Dunning, 2007; Drjiber et.al., 2013; Heiskanen & Ruuskanen, 2010) genom att antingen inte ha någon tillgång till sin egen eller familjens ekonomi, eller genom att inte ha någon del i beslutsfattandet kring hur pengarna spenderas. Degraderande

beteende så som ignorering, svartmåling och utskällning är också vanliga psykologiska våldshandlingar mot män, samt kontrollerande beteenden som att begränsa kontakten med vänner eller familj eller att partnern hotar med att skada en själv för att få sin vilja igenom. (Drjiber, Reijnders & Celeen 2013; Heiskanen & Ruuskanen, 2010; Peitsalo, Pekkola & Sarlin, 2017)

Litteraturen visar också att det finns en viss typ av våld som bara män med barn kan också bli utsatta för vilket är våld genom barnen. Som citatet i början av det här arbetet visar kan barnen i förhållandet utnyttjas som ett maktmedel, antingen för att få kontroll över maken eller för att förnedra hans roll som en fader. Dessa typer av handlingar kan vara hot om att ta bort barnen från hemmet och män i skilda förhållanden kan bli hotade med begränsade träffar och bli svartmålade för sina barn av mamman. (Hines, Brown & Dunning, 2007; Drjiber, Reijnders & Celeen 2013; Peitsola et.al. 2017)

5.2.4 Sexuellt våld

Statistiskt sätt så brukar inte män utsättas för sexuellt våld. Även om man tar i beaktande sexuellt våld av andra parter som en känd eller okänd person så sker det relativt lite, under en procent genom åren 2013 till 2019 enligt THL:s rapport från 2001 om våld i nära relationer. Allmänt så är det vanligare för kvinnor att bli utsatta för sexuellt våld än vad det är för män. Seri-stödcentralen för sexualbrottsoffer öppnades 2017 och är en tjänst med låg tröskel som ger stöd till personer över 16 år som utsatts för sexuellt våld, oavsett kön. Under 2019 bestod 5,9 procent av klienterna av män. (THL, 2021)

I Heiskanen och Ruuskanens (2010) undersökning hade 10 procent av männen varit med om sexuella trakasserier eller påtryckning under de senaste 12 månaderna och 26 procent sedan de fyllt 15 år. De mest allmänna formerna av sexuell våldshandling eller påtryckning var närmande, beröring eller försök att kyssa mot ens vilja. Över hälften (60%) av fallen var gjort av en kvinna mot mannen. Enligt ICVS (International Crime Victims Survey) är sexuellt våld mer sällsynt än rån och andra typer av våld, med igenomsnitt 1,7 procent av män i Europa som har upplevt sexuellt våld under de senaste fem åren. (Heiskanen & Ruuskanen, 2010)

I litteraturen som hänvisats till hittills har det förekommit vissa fall av sexuellt våld som männen har rapporterat. I Hines och Douglas (2010) undersökning rapporterade 41,1 procent av männen att de hade blivit utsatta för sexuell aggression, men undersökningen går inte desto tydligare in på området. I Hines et.al (2007) undersökning rapporterade en man att han

hade fått skador inte bara på grund av det fysiska våldet men också på grund av de sexuella övergrepp han utsatts för av sin kvinnliga partner, och han rapporterade att han hade blivit våldtagen med en dildo. I Peitsalos et.al. (2017) undersökning hade sexuellt våld förekommit i form av nedvärdering och utskällning.

Muehlenhard och Cook (1988) har gjort en undersökning som fokuserade på mäns självrapporterade fall av oönskad sexuell aktivitet. Sexuell aktivitet definieras i det här fallet som: kyssning, smeksex (*petting*) eller samlag. Flera kvinnor än män (97,5% och 93,5%) hade upplevt oönskad sexuell aktivitet, medan mera män än kvinnor (62,7% och 46,3%) hade varit med om oönskat samlag. Två av de vanligaste orsakerna till att män har gått med på oönskad sexuell aktivitet var på grund av grupstryck och önskan att bli populär. Många av männens anledningar till att ha gått med på oönskat samlag var förknippat till förväntningar i könsrollen. Män är förväntade att vilja ha sex och vara erfarna på området medan män som är oskulder är mera nervösa och saknar självförtroende. Det här faktumet kan förklara varför fler män än kvinnor har varit med om oönskat samlag på grund av omständigheter kring grupstryck, oerfarenhet, könsroller och popularitet. (Muehlenhard & Cook, 1988)

6 Metod och tillvägagångssätt

Syftet med detta arbete är att undersöka vilken typ av våld som kvinnor använder mot män inom heterosexuella parförhållanden. För detta syfte har jag valt en kvantitativ insamlingsmetod för att besvara forskningsfrågorna. Frågorna är baserade på karaktäriseringen av kvinnornas våldsutövning som: 1) Vilken typ av våld är den mest frekvent förekommande i kvinnors våldsutövning? 2) Vilka egenskaper kännetecknar kvinnors våldsutövning? I detta kapitel kommer jag att redovisa undersökningens genomförande och analysmetod. Reliabilitet, validitet och etiska ställningstaganden diskuteras också i detta kapitel.

6.1 Val av metod

För denna studie har jag valt att undersöka området från en kvantitativ synpunkt. Kvantitativ forskning omfattar en räckvidd av metoder som fokuserar sig på den systematiska undersökningen av sociala fenomen, genom att använda sig av statistiska eller numeriska data. Kvantitativ forskning går därför ut på att mäta saker och antar att det fenomen man forskar kan mätas. Vissa saker är lättare att mäta, som längd eller vikt, medan andra områden

som vad människor tycker eller känner, är svårare. Huvudsakligen är kvantitativ forskning deduktivt, var mätningar görs, analyser tillämpas och slutsatser dras. (Watson, 2015)

Orsaken till att jag har valt att undersöka temat från en kvantitativ synpunkt är dels på grund av att jag ville få en bred respondentbas av män i olika åldrar och i förhållanden som varat olika länge, för att få en inblick i hur våldet ser ut i en varierande populationsgrupp. Eftersom jag också undersöker flera typer av våldshandlingar anser jag att det är bättre att närma sig temat kvantitativt. En kvalitativ intervju skulle t.ex. inte ha kunnat garantera undersökningen av flera olika våldformer och skulle dessutom ha kunnat lägga en större börda på den intervjuade respondenten.

För undersökningens syfte har jag skapat ett frågeformulär baserat på kategorierna av fysiskt, psykologiskt och sexuellt våld. Fysiskt våld har blivit indelat i fyra olika handlingar av mildt våld och sex olika handlingar av grovt våld baserat på hur seriös våldshandlingen är. På samma sätt har jag också gjort med psykologiskt våld, med tre handlingar av allmän psykologiskt våld, fyra handlingar av degraderande beteende och fyra handlingar av kontrollerande beteende. I frågorna med sexuellt våld har jag inte delat in dem i någon underkategori, men frågorna behandlar om våldsutövaren har insisterat på sex eller använt makt eller hotmedel för att få sex.

Orsaken till att jag har valt att fokusera på degraderande och kontrollerande beteende av psykologiskt våld är dels på grund av att det var lättare att komma på frågor till dem, dels på grund av att vissa former av psykologiskt våld flyter in i varandra. Emotionellt våld och degraderande beteende liknar varandra genom att det får offret att känna sig liten eller värdelös. Likaså så kan kontrollerande beteende också förknippas med svartsjuka och isolerande beteende. Dessutom, skulle jag ha gjort frågor för varje subkategori av psykologiskt våld så skulle frågorna om psykologiskt våld långt överskrida de två andra kategorierna av fysiskt och sexuellt våld, vilket skulle påverka på resultatet av undersökningen.

6.2 Respondenter och datasekretess

För att få respondenter till undersökningen har jag primärt använt mig av plattformar på sociala medier för att sprida information om enkäten. De olika sociala medierna som jag använt mig av var: Reddit (r/Suomi), en internationell social plattform var avgränsningen r/Suomi hänför till samtal inom Finland; "Miesten- ja Naisten huone" på Facebook, ett

samtalsrum för både män och kvinnor för att dela med sig av sina åsikter. Jag tog också kontakt med Miessakit ry som marknadsförde enkäten på deras egna sociala medier.

Frågeformuläret är gjort i ett program kallad "Google Forms", vilket är en gratis webbapplikation som tillåter en att bl.a. skapa egna frågeformulär eller förhör. Programmet är till naturen användarvänligt, och sparar inte eller kräver någon privat information av respondenterna som t.ex. telefonnummer eller e-post. På detta vis är alla respondenter i undersökningen anonyma både för mig och för läsaren och det finns inget sätt att identifiera en enskild individ på.

6.3 Etik

Eftersom området jag har valt att undersöka är känsligt har formuleringen av enkäten krävt mycket tid. Den inledande texten i enkäten bekräftar att bråk och strider sker i alla typer av förhållanden och att enkäten innehåller en lista av olika våldshandlingar som kan ske under ett bråk. Frågorna är direkta och rakt på sak med olika svarsalternativ. Jag valde också att inte göra några avgränsningar eller restriktioner baserat på ålder, eftersom jag ansåg att ungdomar som såg enkäten och har varit med om våld i sina nära relationer hade en rätt att också få besvara enkäten, om de så ville.

Utöver detta bad jag också i den introducerande texten att alla skulle bekanta sig med frågorna i enkäten. Våld i ens nära relationer är ett komplicerat och emotionellt område och många människor är inte medvetna om att de lever i ett sådant förhållande. Genom att uppmana alla att ta en titt på frågorna kanske någon har fått ett nytt perspektiv på sitt eget förhållande.

6.4 Reliabilitet och validitet

Reliabilitet innebär att v man vid upprepade mätningar ska kunna komma fram till samma resultat, även om det är en annan person som gör mätningen. För hög reliabilitet bör resultatet vara det samma vid upprepade mätningar. För att öka reliabiliteten av arbetet har jag valt att gå med en "tidsmässig" mätning av våldet. I stället för att ha subjektiva alternativ som "ofta" eller "sällan" vars definition kan kan variera stort mellan respondenter har jag valt att använda mig av tidsbundna svarsalternativ som "dagligen" eller "flera gånger i veckan". På så vis borde inte subjektiva tolkningar av frekvensen av våldet påverka på resultaten. (Garson, 2013)

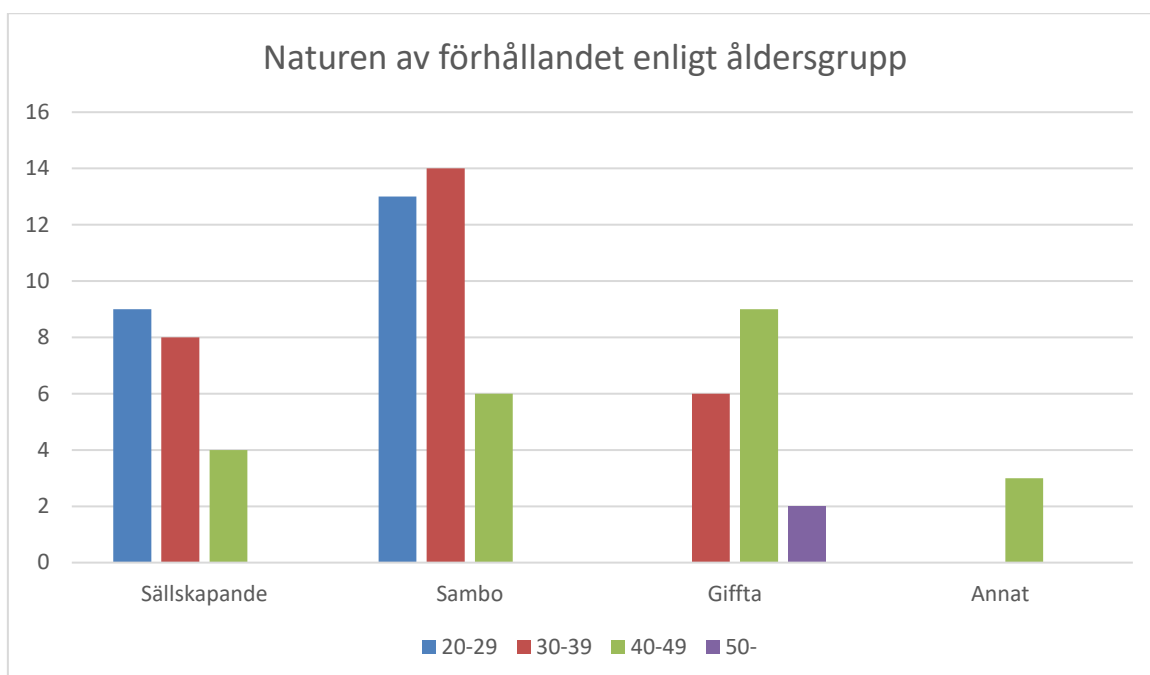

Validitet handlar i grunden om relevans, alltså i hur hög grad ett prov eller en undersökning mäter det man vill mäta. Validiteten av arbetet stöds av det faktumet att enkäten har blivit besvarad och behandlar just det vi vill undersöka; vilken typ av våld respondenterna har blivit utsatta för. Det finns förstås restriktioner i arbetets validitet. Bortfall av t.ex. materiellt våld som inte ingick i frågeformuläret leder till att precis alla våldshandlingar inte kan bli undersökta, även om respondenten har möjlighet att berätta om andra våldshandlingar genom de öppna svarsalternativen. (Garson, 2013)

7 Resultat

Sammanlagt 85 respondenter besvarade frågeformuläret. Sju exkluderades från undersökningen för att ha angett sitt kön som "kvinna" och två för att inte ha angett en rimlig ålder samt besvarat alla frågorna med det första alternativet. Av de återstående 74 respondenterna hade 71 av dem besvarat den finska versionen av enkäten och 3 av dem hade besvarat den svenska versionen. Respondenterna representerar en varierad åldersgrupp med 22 respondenter i 20–29 års åldern, 28 respondenter mellan 30–39 och 22 respondenter i 40–49 års åldern. I enkäten deltog också en 50 åring och en 51 åring. Den yngsta respondenten var 20 år gammal och den äldsta 51 år.

På grund av den varierande ålderskategorin varierar också förhållandenas natur och längd. I båda ålderskategorierna av 20 – 29 och 30 – 39 var det vanligaste att vara i ett förhållande med en sambo. Giftermål blir vanligare desto äldre åldersgruppen blir, med majoriteten av gifta par mellan åldern 40 – 49.

Figur 2. Typ av förhållande enligt ålderskategori.

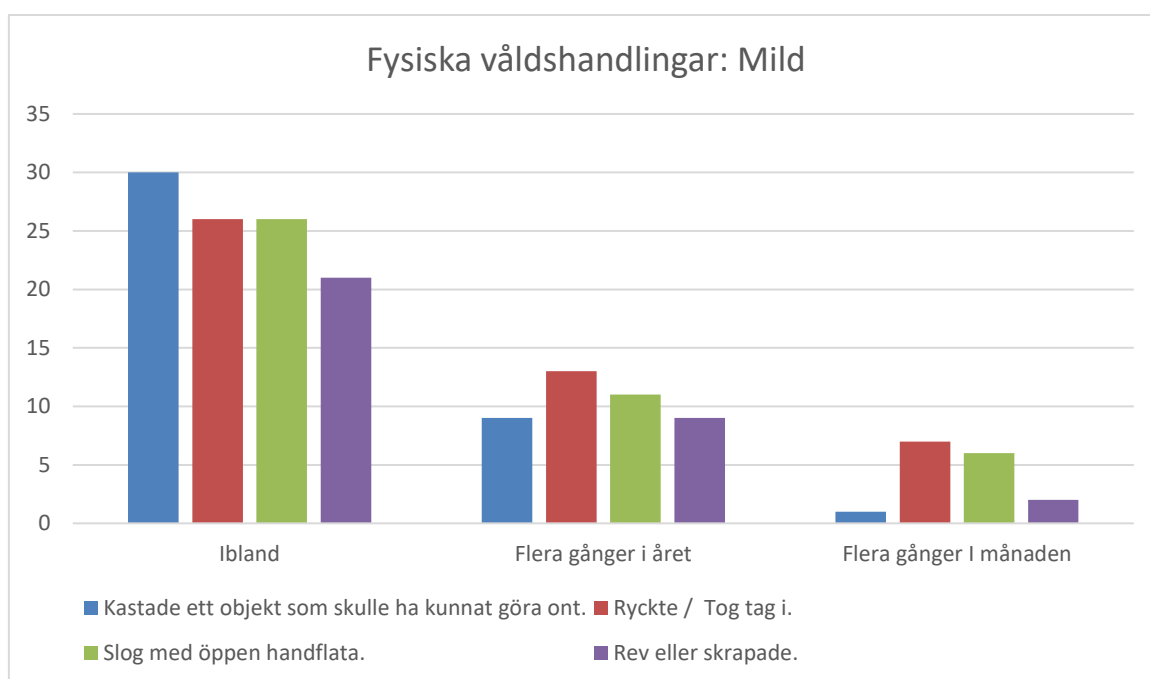
Många av respondenterna i åldern 20 – 29 har varit i förhållanden som varat i ca två år men vissa har ändå hunnit vara i längre förhållanden såsom sex och åtta år. Förhållandets längd kan variera från så kort som 5 månader till 29 år. Förhållandets medellängd blir längre desto äldre åldersgruppen blir, i 30 – 39 år kategorin är fortfarande förhållandelängd som 3 år vanligt, men flera respondenter har varit i långvariga förhållanden som varat i till exempel 5 och 8 år. En av respondenterna hade varit tillsammans med sin partner i 14 år. I 40–49 ålderskategorin blir det vanligare med förhållanden som varat i över tio år från 14 ända upp till 24 år.

Trots att man brukar uppleva våld i flera förhållanden så hade majoriteten av respondenterna (72 procent) svarat att de inte upplevt något våld i deras tidigare eller andra förhållanden. Av respondenterna hade svarat att de inte upplevt våld i deras tidigare eller andra förhållanden.

7.1 Fysiskt våld

I detta avsnitt kommer jag att gå igenom resultaten av frågeformuläret angående fysiskt våld, vilka våldshandlingar var de mest förekommande. Av de 74 respondenterna som deltog i enkäten hade en majoritet på 73 procent (54st) upplevt någon form av fysisk våldshandling ibland eller oftare, men frekvensen av de fysiska våldshandlingarna var inte lika hög när man jämför med t.ex. psykologiskt våld.

Av de som upplevt någon form av mild fysiskt våld hade 65 procent av respondenterna svarat att det sker ibland, 32 procent att det sker flera gånger i året och 9 respondenter, eller 12 procent, hade upplevt någon form av mild fysiskt våld flera gånger i månaden. Den mest rapporterade våldshandlingen var att bli ryckt eller gripen tag i, med 62 procent av respondenterna som upplevt denna handling ibland eller oftare, följt av att bli slagen med öppen handflata eller örfilad (58%) och att få någonting kastat på en som skulle ha kunnat göra ont (54%). Den minst förekommande handlingen var att bli riven eller skrapad, med 43 procent (32st) av respondenterna som upplevt denna handling ibland eller oftare.

Figur 3. Frekvensen av milda fysiska våldshandlingar.

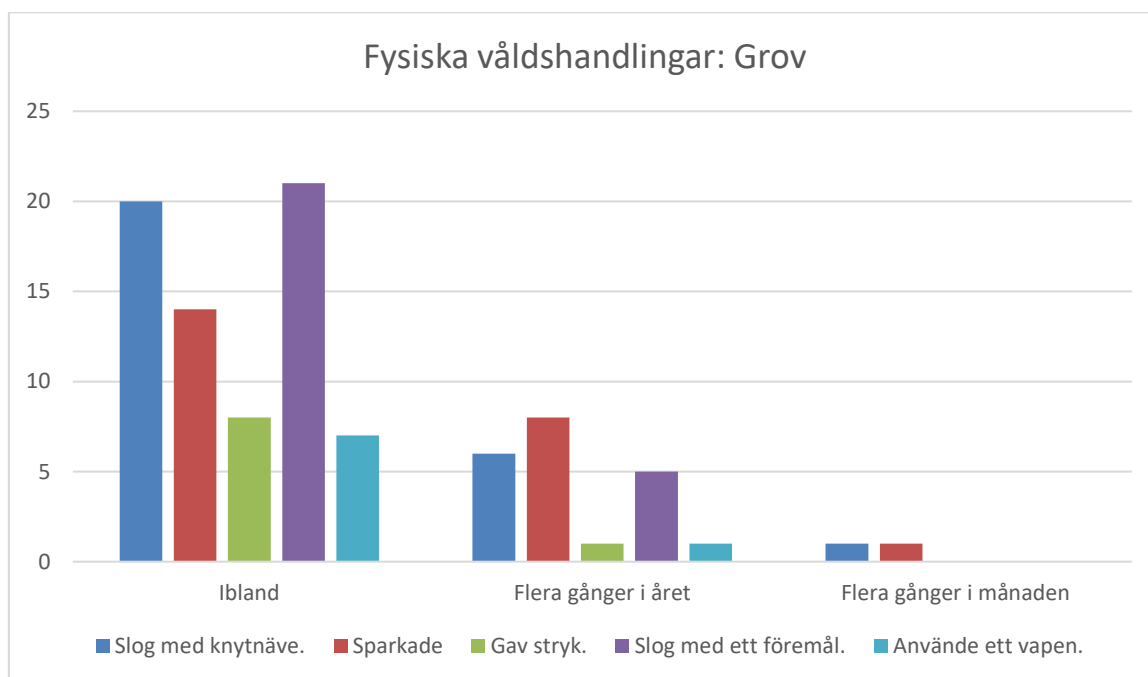
I figuren ovan kan man se en nedbrytning av frekvensen av milda fysiska våldshandlingar från det gångna året. När frekvensen av våldshandlingarna ökar så blir våldet också mera fysiskt, var att ”kasta något objekt som skulle ha kunnat göra ont” avtar och ”ryckte eller tog tag i” samt ”slå med öppen handflata” blir mera övervägande våldshandlingar. Särskilt handlingen att kasta något objekt blir betydligt mer sällsynt desto högre frekvens våldet har, medan kroppsliga fysiska våldshandlingar som att slå med öppen handflata eller rycka i någon inte avtar i lika hög grad.

7.1.1 Grovt fysiskt våld

Färre respondenter hade varit med om grovt fysiska våldshandlingar jämfört med de milda. Av de grova fysiska våldshandlingarna hade 50 procent av respondenterna svarat att de upplevt någon form av grov fysisk våldshandling bara ibland, 16 procent hade upplevt någon

form av misshandling flera gånger i året. Två av respondenterna hade upplevt grova våldshandlingar flera gånger i månaden, var den ena hade rapporterat att bli slagen med knytnäve och den andra att bli sparkad flera gånger i månaden.

Av de grova fysiska våldshandlingarna var den mest förekommande att bli slagen med knytnäve, med 36 procent av männen som upplevt denna våldshandling ibland eller oftare. En av respondenterna hade rapporterat att bli slagen med knytnäve flera gånger i månaden. Efter att bli slagen med knytnäve var det att bli slagen med ett föremål nästan lika förekommande, med 35 procent av respondenterna som rapporterat denna våldshandling ibland eller oftare. Följt av detta var det att bli sparkad ganska ofta förekommande, var 31 procent av respondenterna hade rapporterat denna våldshandling ibland eller oftare. En respondent hade också rapporterat att han blev sparkad flera gånger i månaden. De minst förekommande av de grova fysiska våldshandlingarna var att få stryk av sin partner (12%) och att ha ett vapen använt mot en själv (10%). Åtta respondenter hade svarat att de får stryk av sin partner "bara ibland".

Figur 4. Frekvensen av grova fysiska våldshandlingar.

De grova fysiska våldshandlingarna förekommer i en betydligt lägre frekvens när man jämför med milda fysiska våldshandlingar, med majoriteten av respondenterna som har upplevt grova handlingar bara ibland. Precis som med mildt fysiskt våld är användningen av något slags föremål mest förekommande bara ibland, men avtar drastiskt med ökad frekvens av våldshandlingarna. Nästan lika övervägande var att bli slagen med knytnäve och att bli sparkad, men båda avtar snabbt i mängden av våldsutövningar desto oftare det sker. Dessa

två är också de enda våldshandlingarna som förekommer flera gånger i månaden. Att ”ge stryk” och att ”använda ett vapen” är båda betydligt mindre förekommande jämfört med de två förstnämnda våldshandlingarna, men förekommer i liknande grad när man jämför dem med varandra.

7.1.2 Öppna svar från respondenterna

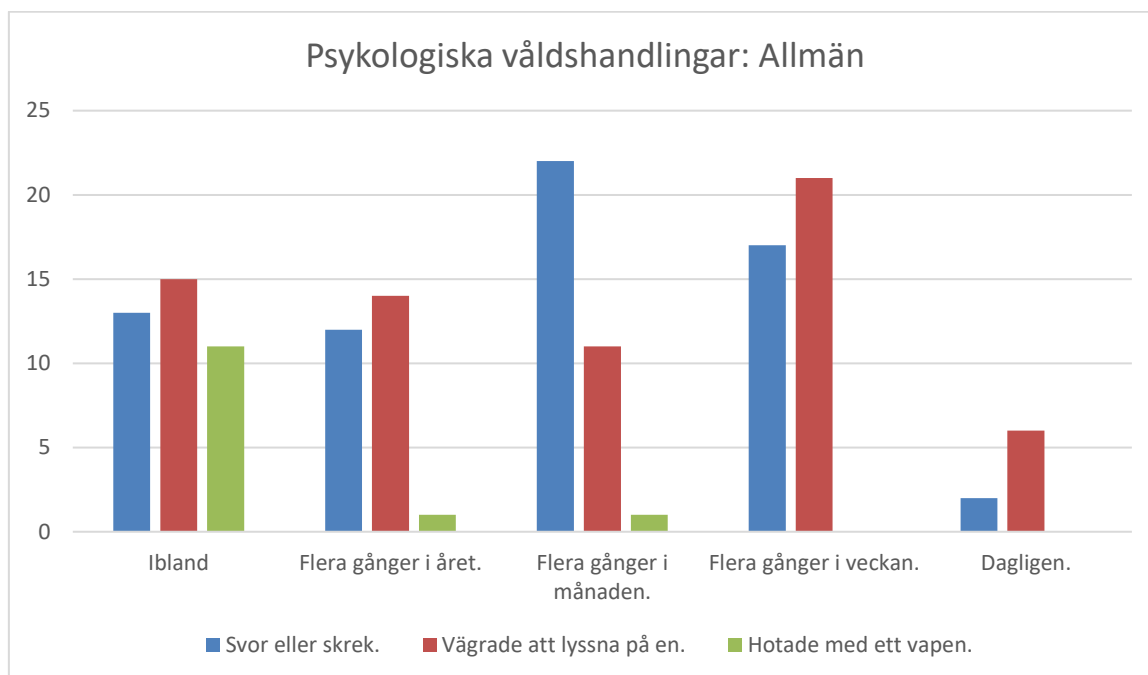
Respondenterna hade också möjlighet att svara på öppna frågor angående det fysiska våldet ifall de skulle ha upplevt någon form av våldshandling som inte var med på listan. Här har vissa respondenter gett lite mera detaljerade svar på fysiska våldshandlingar. En respondent hade svarat att hans partner också hade slagit och sparkat bilen, dörrar och väggar. Slagit sönder en tallrik framför honom med hennes gaffel, rivit sönder hans kläder samt ett halsband. Vad som respondenten har berättat kan klassas som materiellt våld, var våldet går ut på att förstöra eller skada någons egendom. En annan respondent hade också berättat att hans partner två gånger hade brutit hans tå genom att med flit stampa på hans fötter. Samma respondent berättade också att hans partner hade drogat honom utan hans kännedom. Ytterligare en respondent berättade att hans partner hade rivit honom i håret i trafiken. Det var dock inte specificerat om de var själva i ett fordon. Andra respondenter har också rapporterat att få sina halsar upprivan, bli dragna i örat eller handen och att deras partner har kastat tallrikar bl.a. En respondent svarade också att hans partner hade siktat med ett vapen mot honom.

7.2 Psykologiskt våld

I jämförelse med fysiskt och psykologiskt våld så var psykologiskt våld betydligt mera förekommande. 96 procent av respondenterna rapporterade att de hade upplevt någon form av psykologiskt våld ibland eller oftare. Frekvensen av våldet var också betydligt högre jämfört med fysiskt våld, var flera respondenter har svarat att de upplevt psykologiskt våld också flera gånger i veckan eller dagligen.

95 procent av respondenterna hade upplevt någon form av allmän psykologiskt våld ibland eller oftare. Av dessa så var den vanligaste att bli ignorerad av sin partner när man försökte tala med henne, med 91 procent av respondenterna som upplevt denna handling under det gångna året. Nästan lika förekommande var att bli överöst med svordomar eller ropad åt, med 89 procent av respondenterna som varit med om detta. Precis som med resultaten av

grovt fysiskt våld så var också hot med ett vapen väldigt sällsynt, med bara 13 respondenter eller 18 procent, som upplevt denna våldshandling.

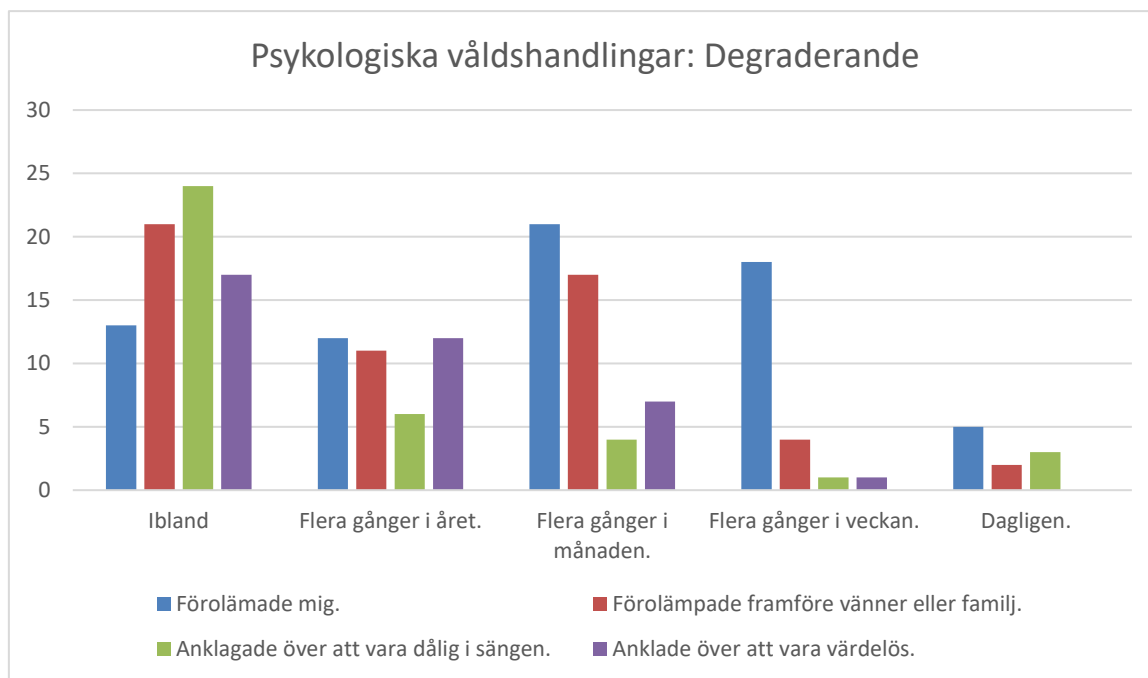
Figur 5. Frekvensen av allmänna psykologiska våldshandlingar.

Som man kan se i bilden ovan så är psykologiskt våld inte bara mera förekommande men förekommer också i en mycket högre frekvens jämfört med fysiska våldshandlingar. Våldshandlingarna kan förekomma så ofta som flera gånger i månaden eller veckan och vissa respondenter har rapporterat att en våldshandling kan ske dagligen. Liknande till handlingen att ”använda ett vapen” är också ”hotade med ett vapen” mycket mera sällsynt än andra våldshandlingar, med en drastiskt minskande frekvens från bara ibland till oftare. Med de fysiska våldshandlingarna så kunde man se en avtagande effekt vartefter frekvensen av våldet ökade, men med psykologiskt våld så avtar våldshandlingarna inte med frekvensen utan kan också stiga och för vissa handlingar är det vanligare att de förekommer oftare. Särskilt handlingarna att ”svära eller skrika” och ”vägrade att lyssna på en” förekommer i en väldigt hög frekvens och vissa respondenter upplever dessa handlingar dagligen. Dessa två är dock också väldigt vanliga handlingar när det kommer till normalt bråk och är inte nödvändigtvis ett tecken på våld inom förhållandet.

7.2.1 Degraderande psykologiskt våld

Av de respondenter som har upplevt någon form av psykologiska våldshandlingar under det gångna året hade 93 procent varit med om någon form av degraderande handling. Av dessa degraderande handlingar var den mest förekommande att bli förolämpad, med 93 procent av

respondenterna som upplevt detta. Lite mindre förekommande var det att bli förolämpad framför t.ex. familj eller vänner, med 74 procent av respondenterna som rapporterat denna handling. 51 respektive och 50 procent har också rapporterat att bli anklagade för att vara dåliga på samlag samt blivit kallad för värdelösa och att ingen tycker om dem.

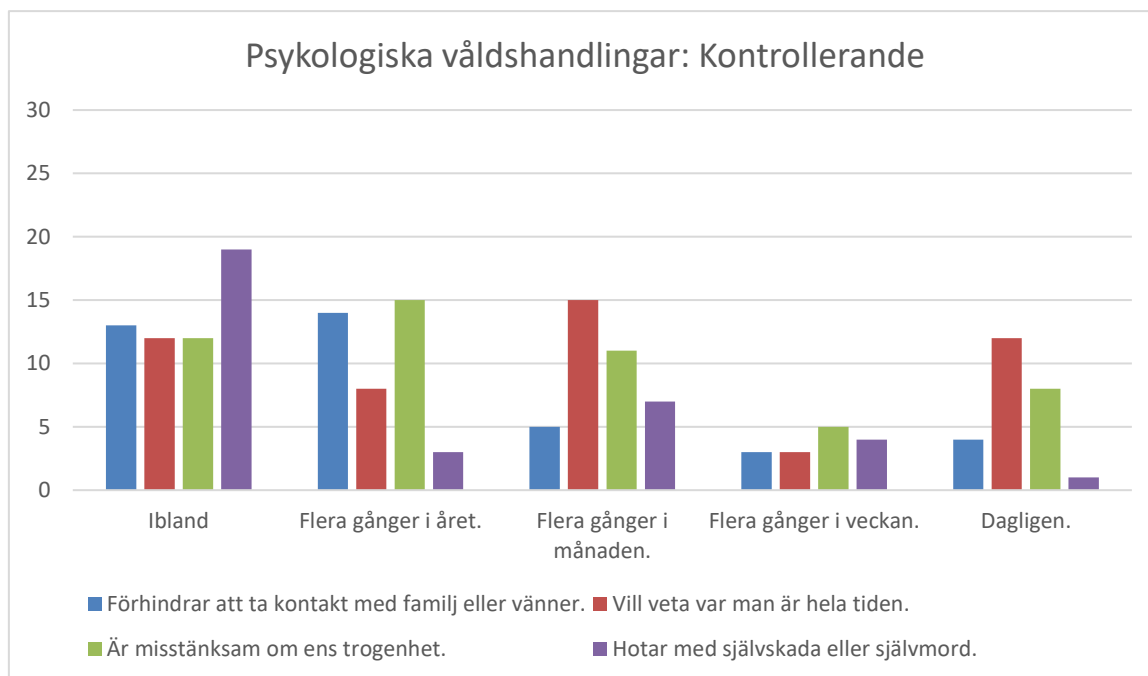
Figur 6. Frekvensen av degraderande psykologiska våldshandlingar.

Precis som fallet är med de allmänna psykologiska våldshandlingarna så kan man här också t.ex. se att våldshandlingen ”förolämpade mig” är inte så förekommande i låga frekvenser men blir mera övervägande desto oftare våldshandlingen sker. Inte lika vanlig men nästan lika förekommande ”förolämpade mig framför familj eller vänner” ökar också till en viss del desto högre frekvensen blir, men avtar sedan mera drastiskt än ”förolämpade mig”. Att bli kallad värdelös och att bli anklagad över att vara dålig i sängen delar mera egenskaper med det fysiska våldet, var våldshandlingarna oftast sker endast ibland och minskar med en ökning av frekvensen. Dock så stiger handlingen något ”att bli anklagad över att vara dålig i sängen” när det kommer till en daglig frekvens.

7.2.2 Kontrollerande psykologiska våldshandlingar

Kontrollerande psykologiska våldshandlingar var något mindre förekommande än degraderande, med 84 procent av respondenterna som har upplevt någon form av degraderande handling under det gångna året ibland eller oftare. Av dessa kontrollerande handlingar så var den mest förekommande den var ens partner är misstänksam eller misstroende om ens egen trogenhet i förhållandet (69%), väldigt nära följt av att partnern

hela tiden vill veta var man är (68%). Efter dessa två så har 51 procent av respondenterna rapporterat att deras partner någon gång har förhindrat dem från att ta kontakt med familj eller vänner. Till slut så har 46 procent av respondenterna varit med om att partnern har hotat med att skada sig själv eller t.o.m. ta livet av sig.

Figur 7. Frekvensen av kontrollerande psykologiska våldshandlingar.

Precis som med de tidigare bilderna om psykologiskt våld så uppvisar också kontrollerande beteenden en ganska jämn frekvens av våldshandlingar när man jämför med fysiskt våld. På bilden kan man se att handlingarna ”är misstänksam om min trogenhet” och ”vill veta var jag är hela tiden” förekommer i ganska samma grad och troligtvis korrelerar med varandra. Båda uppehåller en liknande mängd av våldshandlingar även om frekvensen av våldet ökar. Att bli förhindrad från att ta kontakt med familj eller vänner avtar mera när man kommer till våldshandlingar som sker flera gånger i månaden, men förblir en bestående våldshandling i högre frekvenser. Att hota med självskada eller självmord var den minst förekommande våldshandlingen av de kontrollerande beteendena, men avtar inte ändå helt med ökad frekvens av våldshandlingar utan ökar igen vid flera gånger i månaden men avtar sedan igen.

7.2.3 Öppna svar

När det kom till psykologiskt våld var det flera respondenter som hade berättat mera om det psykologiska våldet de varit med om. En av respondenterna berättade om hans partners ”mykkäkoulu”, när man vägrar att lyssna på vad den andra har att säga, kunde vara i dagar eller veckor. Han nämnde att det längsta vad det hade varat var flera månader. En annan

respondent berättade att han blev förföljd av sin partner efter att de hade gjort slut, genom att hon skicka meddelanden genom olika sociala medier. Hon kunde också plötsligt uppenbara sig bakom hans dörr, fastän hon själv bodde 150km från området. Han var till slut tvungen att blockera henne från alla möjliga sociala plattformar. En annan respondent hade blivit hotad med skilsmässa, blivit utskälld och hans partner hade också önskat honom död. En respondents partner hade berättat till polisen om hans användning av rusmedel. En respondents partner hade varit otrogen mot honom samt förstört hans egendom. En annan hade också blivit utsatt för påtryckning när det kom till beslutsfattande.

Allmänt förekommande i dessa svar var också både kontrollerande samt degraderande beteende. En av respondenterna berättade att han gjorde majoriteten av hushållsarbetet som att handla, diska, tvätta och städa men blev ändå anklagad för att hemmet var i oskick. En annan berättade om att hans partner undviker eller är inte intresserad i hans egna åsikter, så att hennes egna ska kunna uppfyllas. Till sist så berättade en annan av respondenterna att hans partner såg till att han skulle känna sig otillräcklig i alla situationer.

Olika kontrollerande beteenden som respondenterna varit med om var bland annat att bli hotade, var en respondents partner hotade med att om han gjorde någon viss sak, så måste han lämna nyckeln på bordet och sticka. En annan hade upplevt manipulation, var hon kunde förvränga händelser så att de blev hans fel och hon bad aldrig om förlåtelse. Liknande så poängterade en annan respondent ut att han upplevt allmän utpressning samt kontrollerande beteende. En annan hade blivit hindrad från att slippa undan en obehaglig situation och den sista respondenten berättade om hur han blev konstant ”gaslighted” (en form av manipulation var förövaren vilseleder offret, skapar ett falskt narrativ och får dem att ifrågasätta sig själva och sitt omdöme).

En av de svenska respondenterna har också berättat mera om hans situation, var hans partner hade varit otrogen mot honom. Han berättade att hon hade kört alla narcissistiska knep på honom inkluderande: blame-shifting (när man skiftar skulden på någon annan), gaslighting, hovering (när någon kretsas runt dig hela tiden och man blir inte lämnad ifred) och triangulering. Det har gått 16 år sedan förhållandet, men respondenten berättar att han har fortfarande mardrömmar och är fortfarande i terapi. Han berättade att det psykologiska våldet han blev utsatt för förstörde hans psyke.

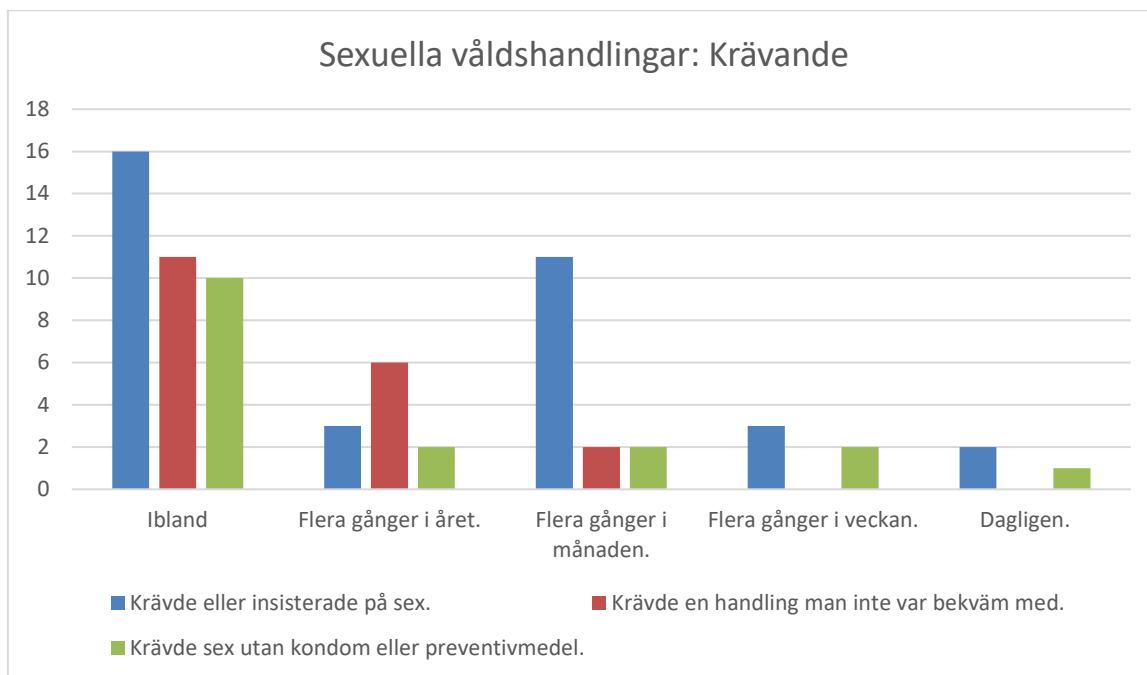
Tidigare i kapitel 8.2 så framkom det att det finns en viss typ av våld som män med barn blir utsatta för, liknande berättelser förekommer också här när respondenterna har fått svara fritt på den öppna frågan angående psykologiskt våld. En respondent berättade att mystiska

hälsoproblem plötsligt kunde uppenbara sig, antingen för partnern eller för barnen, när han hade andra planer eller ärenden han skulle sköta. Dessa försvann dock ifall han avbröt sina egna planer eller om han inte själv var så intresserad eller brydd i dem. En annan respondent hade varit med om att hans partner har hotat med att ta bort barnen och nämnt att det sker varje gång. En respondents partner har t.o.m. hotat honom genom att hota om barnens välmående och liv.

7.3 Sexuellt våld

Det sexuella våldet var det minst förekommande av alla de tre olika typer av våldsformer. Ändå så har 62 procent av respondenterna upplevt någon form av sexuell våldshandling ibland eller oftare. Av dessa så har 58 procent upplevt handlingar där deras partner har krävt sex eller sexuella handlingar när respondenterna själv har inte velat göra det. 31 procent har upplevt hotande eller makthandlingar när partner har krävt sex eller sexuella handlingar. Till slut så har också 15 procent av respondenterna blivit ljugna åt om att partnern använder preventivmedel, som p-piller, för att ha fått dem att ha sex.

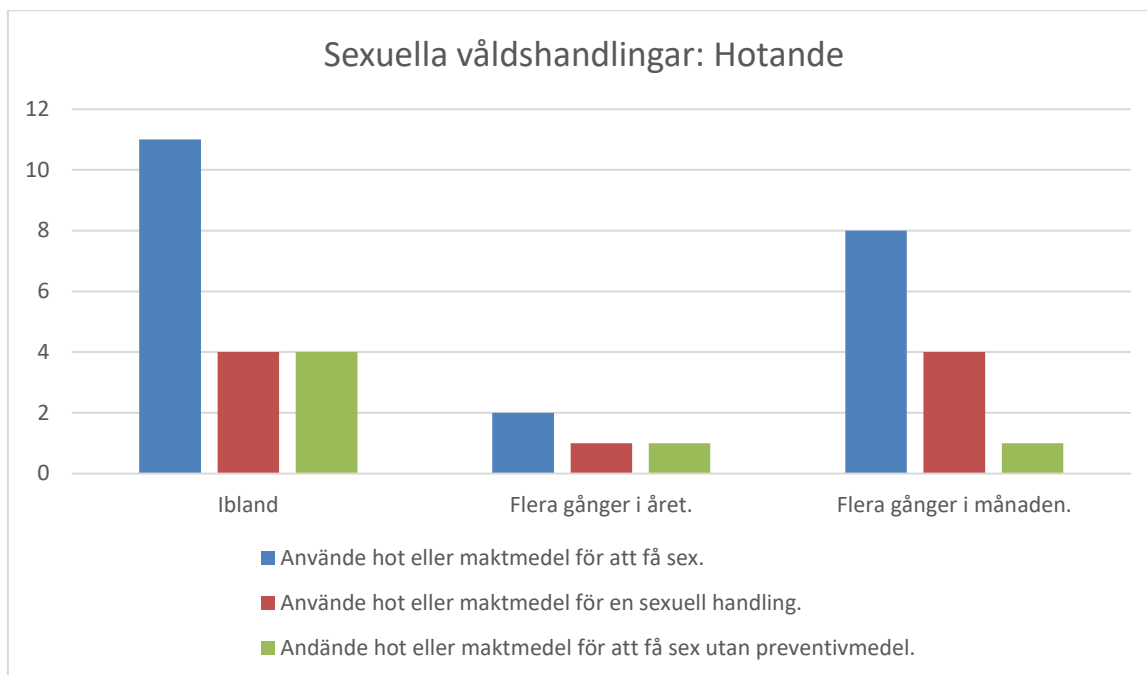
Av de sexuella våldshandlingarna var partnern har krävt sex eller någon sexuell handling var den vanligaste att partnern har krävt eller insisterat på sex fastän respondenten inte ville, med 47 procent av respondenterna som varit med om detta ibland eller oftare. Mindre vanligt var att partner krävde eller insisterade på att respondenten skulle utföra någon sexuell handling som denne inte var bekväm med att göra. 19 personer eller 26 procent av respondenterna har rapporterat att detta drabbat dem ibland eller oftare. Följt av detta har också 17 respondenter eller 23 procent varit med om att partner har krävt eller insisterat att ha sex utan kondom eller någon slags preventivmedel.

Figur 8. Frekvensen av krävande sexuella våldshandlingar.

Fastän sexuella våldshandlingar inte var lika förekommande som psykologiska eller fysiska våldshandlingar är det ändå förvånande att frekvensen av de sexuella våldshandlingarna sker oftare än de för fysiskt våld, även om det har blivit noterat i tidigare forskning att sexuellt våld är den minst förekommande våldshandlingen som män kan bli utsatta för (Heiskanen & Ruuskanen, 2010; THL, 2019). Vanligaste var att de sexuella handlingarna bara sker ibland, förutom för ”krävde eller insisterade på sex” vilket har en plötslig ökning i våldshandlingar när det kommer till flera gånger i månaden innan den avtar igen. Även om handlingen ”krävde en sexuell handling man inte var bekväm med” hade fler respondenter som upplevt detta jämfört med ”krävde sex utan preventivmedel” så avtar den första ganska snabbt desto högre frekvens man kommer till, medan den andra förblir ganska samma genom högre frekvenser.

Av de sexuella våldshandlingarna var respondenternas partner har använt hot eller maktmedel har 28 procent varit med om att bli utsatta för detta för att partnern skulle få ha sex. 12 procent har varit med om hot eller maktmedel för att utföra någon sorts sexuell handling de inte varit bekväma med och 8 procent har blivit utsatta för hot eller maktmedel för att ha sex utan kondom eller preventivmedel. Utöver dessa har också 11 respondenter eller 15 procent varit med om att deras partner har ljugit åt dem över att använda preventivmedel för att få dem att ha sex.

Figur 9. Frekvensen av hotande sexuella våldshandlingar.

Att hota eller använda maktmedel för att få sex var ännu mera sällsynt än att kräva eller insistera på sex, men här kan man också notera en ökning av våldshandlingarna när det kommer till frekvensen av flera gånger i månaden.

7.3.1 Öppna svar från respondenterna

Vissa respondenter har berättat mera om deras upplevda sexuella våldshandlingar. En respondent berättade att hans partner varken ville ha närhet, kelning eller sex och han fick själv inte heller uppfylla sina behov. Hon blev otroligt sur om han ändå gjort det och ignorerade honom (mykkäkoulu) för det. Respondenten berättar att hon blev ångestfylld redan bara av att bli frågad att berätta om hennes känslor. En annan respondent berättade att hans partner skuldbelagde honom för att vilja ha sex och ”inte bara mys”. En till hade varit med om att hans partner hade onanerat högljutt och tittat på porr i sovrummet samt brukade hota med att vara otrogen. För vissa respondenters partners var sex antingen en form av maktmedel för att få- eller tacka för någonting eller användes som en form av utpressning för att få den andre att avstå från att göra någonting. En respondents partner hade nekat till sex på grund av sin egen historia, men hade ändå varit otrogen flera gånger. En till hade blivit drogad av sin partner för att hon skulle få sex, han nämner att det här var i princip våldtäkt. Till slut så har också en av respondenternas partner ljugit om att hon använde preventivmedel fastän så inte var fallet, och detta hade också resulterat i att hon blev gravid.

8 Diskussion

Syftet med slutarbetet var att undersöka vilken typ av våld som är mest förekommande i kvinnors våldsutövning samt vilka egenskaper kännetecknar kvinnors våldsutövning. I undersökningen deltog sammanlagt 74 män och gruppen bestod av en varierande ålder, med respondenter mellan 20 – 50 år gamla. Förhållandets längd varierar också från så kort som 5 månader till 29 år och förhållandets längd hade en tendens att öka med respondenternas åldersgrupp. Majoriteten av respondenterna var antingen i sällskapande förhållanden eller sambon, med mera gifta par i 40 – 50 års åldersgruppen. Fastän människor som har upplevt våld i sina nära relationer brukar uppleva våld i flera eller tidigare relationer också, så hade majoriteten av respondenterna (72%) inte upplevt något våld i deras andra förhållanden.

Att samla information kvantitativt via enkäter på internet var också en effektiv insamlingsmetod. Med tanke på att enkäten var uppladdad på bara ett fåtal sociala plattformar så är en respondentbas på 74st berömvärd. Enkäten skulle dock inte ha behövt ha en svensk översatt version. Även om tanken var att möjligtvis få in mera respondenter så var det i slutändan av dagen bara 3 svenskspråkiga som besvarade den svenska versionen, medans en stor majoritet (71st) av respondenterna hade varit finskspråkiga och besvarat den finska versionen. Om enkäten inte skulle ha haft en svensk översättning att också behandla resultaten på, skulle det ha underlättat forskningsarbetet.

Vad som enkäten till en del led av var det att originella versionen hade blivit skriven på svenska. Vad det dock ledde till var att vissa översättningar till finska kom av som okänsliga. Det svenska svarsalternativet "bara ibland" hade blivit översatt till "vain satunnaisesti", vilket vissa av respondenterna hade påpekat ut att lät som förminskning av deras egna känslor eller situation. En annan respondent hade också påpekat ut att man borde kunna fylla i svarsalternativ som: "jag kommer inte ihåg" eller "jag vill inte svara på det här". Även om dessa typer av svarsalternativ skulle ha varit svåra att implementera i en kvantitativ undersökning så anser jag också att mera tid skulle ha kunnat gå åt formuleringen av enkäten

Utav de tre olika våldsformerna fysiskt, psykologiskt och sexuellt våld var det psykologiska våldet mest förekommande, både i antalet av våldshandlingar samt i deras frekvens. När man jämför de olika våldsformerna med varandra står det psykologiska våldet särskilt ut när det kommer till frekvensen av våldshandlingarna. För fysiskt och sexuellt våld infaller våldshandlingarna för det mesta i "ibland" kategorin och efter detta avtar ganska drastiskt, särskilt när det kommer till fysiskt våld fanns det inga rapporteringar om våldshandlingar som skedde oftare än "flera gånger i månaden".

Med psykologiskt våld dock (bortsett från vissa våldshandlingar), så förekom våldshandlingarna i en mycket jämnare frekvens, var flera av männen hade upplevt våldshandlingar oftare. 23 procent av respondenterna hade varit med om psykologiska våldshandlingar dagligen. Förvånansvärt nog, fastän män blir statistiskt sett minst utsatta för sexuellt våld (Heiskanen & Ruuskanen, 2010), så hade vissa sexuella våldshandlingar en högre frekvens av våld än någon av de fysiska våldshandlingarna. Färre män blir utsatta för sexuellt våld än fysiskt våld, men vissa män som har blivit utsatta för sexuellt våld har upplevt det i en högre frekvens än vad män som upplever fysiskt våld gör.

8.1 Fysiskt våld

Av det fysiska våldshandlingarna kan man se att kvinnor använder sig mest av milda fysiska våldshandlingar och grova handlingar är inte lika prevalenta (Archer, 2000). Många av de milda fysiska våldshandlingarna är inte heller sådana som nödvändigtvis lämnar synliga spår efter sig, bortsett från att riva eller skrapa sin partner. Kvinnors användning av mildare fysiska våldshandlingar kan delvis förklara varför män inte brukar lida av fysiska skador av sin kvinnliga partner (Straus, 2005), även om det också finns bevis för att män kan lida av värre fysiska skador av sin partner eftersom de inte är villiga att söka hjälp för våldet (Felson, 2005).

Grova fysiska våldshandlingar var inte lika vanliga och har inte rapporterats lika frekvent som milda fysiska våldshandlingar. Bara 2 respondenter hade rapporterat att de hade varit med grova handlingar som att bli slagen med knytnäve eller att bli sparkade, och att det skedde oftare än vad andra respondenter rapporterade. Samma andel respondenter hade varit med om milda fysiska våldshandlingar, var den procentuella skillnaden mellan de olika våldshandlingarna varierade inte så stort. När det dock kommer till de grova fysiska våldshandlingarna kan man se att handlingarna ”gav stryk” samt ”använde ett vapen” är betydligt mindre vanliga. Även om handlingen ”att ge stryk” är mera övervägande i tidigare forskning så har få respondenter blivit utsatta för denna typ av våld.

Vad som överensstämmer med resultaten av de fysiska våldshandlingarna liknande till tidigare forskning är kvinnans användning av ett föremål samt den låga användningen av vapen eller hot om att använda dem (Archer, 2000; Drjibers et.al., 2013). Det är spekulerat att kvinnor använder sig mera av föremål när det kommer till fysiskt våld på grund av deras svagare fysik (Lattu, 2016). Man kan argumentera att om kvinnan på riktigt utav ilska vill skada sin man, så har användningen av ett föremål högre sannolikhet att lämna skador än

om kvinnan skulle använda knytnävarna. Användningen av ett vapen bidrar dock till en sådan extrem eskalation av konflikten att den i värsta fall kan bli livshotande. Hos såväl män som kvinnor har användning av vapen en mycket låg frekvens av våldshandlingar (Arhcer, 2000)

8.2 Psykologiskt våld

När det gäller det psykologiska våldet kan man argumentera att orsaken till varför den är mera förekommande är för att det är ”lättare” att utföra. Psykologiskt våld går mest ut på verbala men också icke-verbala våldshandlingar, medan fysiska våldshandlingar som att slå eller sparka orsakar en märkbar eskalation i konflikten. Många psykologiska våldshandlingar, som till exempel att skrika/ ropa eller förolämpa någon, kan också ses som vanliga och förståeliga beteenden när det kommer till gräl mellan två partners. Detta leder till att psykologiskt våld är väldigt svårt att mäta men kan också vara väldigt svårt att tala om, eftersom det kan vara svårt att urskilja när det handlar om ett gräl eller psykologiskt våld. Särskilt män tenderar att ha det svårare att söka professionell hjälp eller anförtro sig åt någon (Peitsalo et.al., 2017).

Vad som karakteriserar kvinnors våldsutövning är definitivt användningen av psykologiskt våld jämfört med någon annan form av våld. Psykologiskt våld är betydligt mera förekommande än någon av de andra våldsformerna. Vad som karakteriserar det psykologiska våldet är (förutom de allmänna psykologiska våldshandlingarna) att användningen av degraderande psykologiskt våld är väldigt förekommande. Att förolämpa sin partner var den mest förekommande våldshandlingen, inte bara inom psykologiskt våld, men också utav alla våldshandlingar. 93 procent (69st) av männen har varit med om denna våldshandling, med majoriteten av respondenterna som också upplevt det i en hög frekvens som flera gånger i månaden och veckan. Inom kategorin av degraderande psykologiska våldshandlingar var att bli förolämpad framför familj eller vänner näst vanligast (74% eller 55st).

Vad som också förekommer i undersökningen är den regelbundna användningen av vad som kallas i finska termer ”mykkäkoulu”, eller på engelska ”the silent treatment”. Denna typ av handling baserar sig på att ignorera sin partner, oftast genom att inte tala eller titta på den andre. I värsta fall kan det kännas som att ens partner inte ens erkänner eller bekräftar ens existens. Denna form av psykologisk våldshandling var en av de mest förekommande och frekventa våldshandlingarna, med 28 procent av respondenterna rapporterade att de upplever

detta varje vecka. Denna form av våldshandling är annars också typiskt sätt associerad med kvinnor och hur de har en tendens att agera i ett gräl. Liknande resultat kan hittas i Kati Federleys 2016 undersökning, var hon forskade kring mäns upplevelser av våld av deras kvinnliga partners. En av de kategorierna av kvinnligt våld hon identifierade var ”sanaton julmuus”, eller ordlös grymhet där också ’mykkäkoulu’ var förekommande. Kvinnorna kunde också ordlöst kommunicera sitt missnöje om någonting genom kroppsspråket eller en blick.

Degraderande psykologiska våldshandlingar var de mest förekommande av de psykologiska våldshandlingarna men kontrollerande handlingar var också förekommande. Av dessa kan man argumentera att ”misstänksam om min trogenhet” och ”vill veta var jag är hela tiden” går hand i hand. Om ens partner är misstänksam kan det komma fram i handlingar som att hålla koll på var partnern är och hur han rör sig. Dessa två var också de mest förekommande kontrollerande våldshandlingarna. Liknande resultat om kontrollerande beteende är också förekommande i flera olika undersökningar, var kvinnan i förhållandet har bl.a. förhindrat mannen från att lämna ett argument genom att stå och blockera dörröppningen eller tagit tag i partnern. Det var inte med i den här undersökningen men kontrollerande beteende inom ekonomin var också nämnt i vissa av undersökningarna.

8.3 Sexuellt våld

Män som har varit med om sexuella våldshandlingar var minst förekommande i undersökningen, även om frekvensen av vissa sexuella våldshandlingar översteg några av de fysiska våldshandlingarna, fastän fler respondenter hade upplevt fysiska våldshandlingar än sexuella. Vissa respondenter hade rapporterat att deras partner t.o.m. dagligen insisterade på eller krävde sex av dem, även om mannen inte var villig. Liknande resultat kan också hittas när man ser på ”insisterade att ha sex utan kondom eller preventivmedel” frågan, även om färre respondenter varit med om detta kan man se att det har skett i en liknande frekvens. Som sagt i Muehlenhards 1988 undersökning, så förväntas det av män att vilja ha sex eller åtminstone ha en högre beredskap för det jämfört med kvinnor. Dessa typer av krav på samlag kan ha en väldigt negativ effekt på mäns självförtroende, eftersom män, enligt samhällets synsätt, alltid ska vara villiga att ha sex och vara bra på samlag. Så om mannen inte vill eller orkar kan detta potentiellt kännas förnedrande för denne, om det är förväntat av honom att alltid kunna prestera.

Det sexuella våldet som männen varit med om tar sig mest i uttryck i form av krav, var kvinnan har insisterat på sex eller sexuella handlingar även om mannen inte ville. Användningen av makt eller hotmedel var inte lika förekommande. Stereotypiskt sett så är det förväntat av män att vilja ha sex och alltid vara upp för det, vilket kan vara orsaken till att färre kvinnor har använt sig av makt eller hotmedel. Det kan hända att på grund av att den här stereotypen existerar, anser inte kvinnor att det finns ett behov av att gå så långt som att använda sig av hot, utan säkert genom att insistera mera, går han till slut med på det.

9 Sammanfattning

Syftet med den här undersökningen var att kartlägga vilken typ av våld kvinnor använder mot sina manliga partners samt i vilken grad det sker. 74 respondenter hade svarat på enkäten och berättat om våldet som sker mot dem. Flera av respondenterna hade också svarat på de öppna frågorna och berättat mera detaljerat om deras situation.

Baserat på respondenternas svar så kan man bland annat se följande karaktärsdrag i våldet som kvinnor använder sig av:

- Användningen av psykologiskt våld var den allra mest förekommande form av våld och skedde också i en mycket högre frekvens än fysiskt och sexuellt våld.
- Nästan alla former av psykologiska våldshandlingar skedde i en betydligt högre frekvens jämfört med våldshandlingarna i de två andra kategorierna.
- Psykologiska våldshandlingar som degraderade eller kontrollerade mannen var något oftare förekommande.
- Fysiskt våld var inte lika förekommande och skedde inte i en lika hög frekvens, men oftare än sexuellt våld.
- Kvinnorna använde sig mera av milda fysiska våldshandlingar än grova, de milda fysiska våldshandlingarna tenderade också att vara såna som inte lämnar synliga spår efter sig.
- Det sexuella våldet var det minst förekommande, men några respondenter hade ändå upplevt vissa sexuella handlingar dagligen.

Det psykologiska våldet är den mest förekommande våldsformen i undersökningen med också den största respondentbasen som besvarat frågorna samt högsta frekvensen av flera olika våldsutövningar. Man kan påstå att det psykologiska våldet som många män i enkäten upplever är frekvent och mångsidig. Många män var också med om milda fysiska våldshandlingar, som typiskt inte lämnar fysiska spår efter sig. Man kan spekulera att det milda fysiska våldet kombinerat med det psykologiska, leder till att män blir utsatta för någonting man kan nästan kalla för "osynligt" våld, eftersom dessa former av våldshandlingar inte lämnar några synliga spår efter sig och särskilt när det kommer psykologiskt våld, är någonting som är svårt att tala om. Sexuellt våld var den allra minst förekommande av våldsformerna, men en liten minoritet av männen hade ändå rapporterat att de varit med sexuell påtryckning dagligen.

Manliga offer befinner sig i en svår situation när det kommer till deras kön eller maskulinitet, som medför att män är betydligt mindre villiga att berätta om det våld som sker mot dem och har det svårare att hitta det stödnätverk de behöver. Samhälleligt, särskilt i västländer som Amerika, är stödnätverket för offer av våld inom nära relationer inriktat mot kvinnor. Statistiskt sett så lider flera kvinnor av våld inom nära relationer än män och man kan argumentera att de därför behöver mera resurser. I Finland dock är dessa tjänster tillgängliga för både män och kvinnor.

Vad som skulle ha varit intressant att också inkludera i undersökningen var användningen av materiellt våld. Vissa av respondenterna nämnde i enkätens öppna svarsdel att de upplevt olika former av materiellt våld också. Det skulle ha varit intressant att jämföra t.ex. fysiska våldshandlingar med materiellt våld. Kvinnor använder sig mest av milda fysiska våldshandlingar, men kanske om man skulle ha haft med materiellt våld som en kategori skulle resultaten ha varit annorlunda. Om kvinnor inte är lika villiga att använda sig av grova fysiska våldshandlingar som kanske lämnar spår efter sig, kan det hända att de då också skulle vara mera sannolika att använda sig materiellt våld. Antingen för att de inte vill orsaka direkt fysisk skada eller tvärtom, orsaka ännu mera skada om de förstör någon viktig egendom till mannen.

Vad som skulle behövas forskas mera inom är det psykologiska våldet inom nära relationer. Det fanns litteratur som Hines 2007 och 2010 undersökningar som också gick mera in på psykologiska våldshandlingar, men överlag så hade litteraturen en tendens att fokusera på det fysiska våldet, eftersom det var också lättare att konkret mäta. Psykologiskt våld inom

ens nära relationer är ett väldigt brett men också svårt ämne att forska inom, men en kvantitativ enkätundersökning inom det skulle inte vara omöjlig. Man kunde också tydligt se i den här undersökningen att psykologiskt våld var mycket mera förekommande jämfört med de två andra vålds kategorierna, så det skulle lönas att forska mera kring ämnet. Särskilt när det kommer till att hjälpa andra identifiera vad är skillnaden mellan någonting ens partner bara säger under ett gräl och vad som är psykologiskt våld.

Källförteckning

Archer, J. (2000). Sex Differences in Aggression Between Heterosexual Partners: A Meta-Analytic Review. *Psychological Bulletin*, 126 (5), 651 – 680. doi: 10.1037/0033-2909.126.5.651

Archer, J. (2002). Sex Differences in Physically Aggressive Acts Between Heterosexual Partners: A Meta-Analytic Review. *Aggression and Violent Behaviour*, 7(4), 313 – 351. doi: 10.1037/0033-2909.126.5.651

Barber, Christopher. (2008). Domestic violence against men. *Nursing standard*, 22(51), 35 – 39. doi: 10.7748/ns2008.08.22.51.35.c6644

Carney, M., Buttell, F., & Dutton, D. (2007). Women Who Perpetrate Intimate Partner Violence: A Review of the Literature with Recommendations for Treatment. *Aggression and Violent Behaviour*, 12, 108 – 115. doi: 10.1016/j.avb.2006.05.002.

Coercive Control Collective. (2018). *The Power and Control Wheel*. Hämtad 2021-04-21 från: <https://coercivecontrolcollective.org/news/2018/3/12/the-power-and-control-wheel-1>

Danielsson, P., Salmi, V. (2013) *Suomalaisten Kokema Parisuhdeväkivalta 2012 – Kansallisen Rikosuhritutkimuksen Tuloksia*. (OPTL rapport, 2013: 34). Helsinki: Oikeuspoliittinen Tutkimuslaitos.

Dobash, R., Dobash, E. (2004). Women's Violence to Men in Intimate Relationships Working on a Puzzle. *British Journal of Criminology*, 44 (3), 324 – 349. doi: doi.org/10.1093/bjc/azh026

Drjiber, B., Rejinders, U., & Celeen, M. (2013). Male Victims of Domestic Violence. *Journal of Family Violence*, 28, 173 – 178. doi: 10.1007/s10896-012-9482-9

Federley, K. (2016). *Miesten kokemuksia naisten tekemästä parisuhdeväkivallasta*. [Magisteruppsats, Tammerfors universitet]. Institutionen för hälsovetenskap. <https://trepo.tuni.fi/bitstream/handle/10024/98740/GRADU-1458733112.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

Felson, R., Cares, C. (2005). Gender and the Seriousness of Assaults on Intimate Partners and Other Victims. *Journal of Marriage and Family*, 67, 1182 – 1195. doi: 10.1111/j.1741-3737.2005.00209.x

Fontes, D. (2006). Male Victims of Domestic Violence. *Family Interventions in Domestic Violence: A Handbook of Gender-Inclusive Theory and Treatment*, 13, 303 – 318.

Garson, D. (2013). *Validity and Reliability. (Statistical Associates Blue Book Series)*. Statistical Associates Publishing.

Heiskanen, M., Ruuskanen, E. (2010). *Tuhansien Iskujen Maa. Miesten Kokema VäkiValta Suomessa*. Helsinki: HEUNI

Hines, D., Brown, J., & Dunning, E. (2007). Characteristics of Callers to the Domestic Abuse Helpline for Men. *Journal of Family Violence*, 22(2), 63-72. doi: 10.1007/s10896-006-9052-0.

Hines, D., & Douglas, E. (2010) A closer look at men who sustain intimate terrorism by women. *Partner Abuse*, 1(3), 286-313. doi: 10.1891/1946-6560.1.3.286

Isdal, P. (2017) *Meningen med våld (Andra upplagan)*. Stockholm: Gothia Fortbildning AB.

Johnson, P. (2008) *A Typology of Domestic Violence. Intimate Terrorism, Violent Resistance and Situational Couple Violence*. London: University Press of New England.

Lattu, E. (2016). *Naisten Tekemä VäkiValta*. (Doktorsavhandling, Acta Universalis Tamperensis, 2176.) Tampere. Tampere University Press.

Muehlenhard, C. & Cook, S. (1988). Men's self-reports of unwanted sexual activity. *Journal of Sex Research*, 24(1), 58–72. doi:10.1080/00224498809551398

Nettiturvakoti. (u.å). *VäkiVallan monet muodot*. Hämtad 2020-08-21 från: <https://nettiturvakoti.fi/tunnista-vakivalta/vakivallan-monet-kasvot/>

Nyqvist, L. (2001). *VäkiValtainen parisuhde, asiakkuus ja muutos*. Turku: Ensi- ja turvakotien liiton julkaisu 28.

Peitsalo, P., Pekkola, J. & Sarlin, T. (2017). *Vaiettu väkiValta. Miesten kokema väkiValta sekä mahdollisuus avun hakemiseen ja saamiseen*. (Miessakit ry raportti, 2017:1) Hämtad från Miessakit ry: https://www.miessakit.fi/wp-content/uploads/2021/02/Vaiettu-va%CC%88kivalta_web.pdf

Poliisi. (2020). *LähiSuhdeväkiValta*. Hämtad 2020-01-12 från: <https://poliisi.fi/lahisuhdevakivalta>

Straus, M. (1997). Physical Assaults by Women Partners: A Major Social Problem. *Women, Men and Gender: Ongoing debates*, 33, 210 – 221.

Straus, M. (2005). Women's Violence Toward Men is a Serious Social Problem. *Current controversies on family violence*, 4, 55 – 77. doi: 10.4135/9781483328584.n4

Straus, M. (2008). Dominance in Partner Violence by Male and Female University Students in 32 Nations. *Children and Youth Services Review*, 30, 252 – 275. doi: 10.1016/j.chilyouth.2007.10.004

Straus, M., Mickey, E. (2012). Reliability, Validity and Prevalence of Partner Violence Measured by the Conflict Tactics Scales in Male-Dominant Nations. *Aggression and Violent Behaviour*, 17, 463 – 474. Doi: 10.1016/j.avb.2012.06.004

Straus, M., Hamby, S., Boney-McCoy, S. & Sugarman, D. (1996). The Revised Conflict Tactics Scales (CTS2). Development and Preliminary Psychometric Data. *Journal of Family Issues*, 17(3), 283 – 316.

Taylor, P., Keeling, J., & Mottershead, R. (2017). Intimate Partner Violence and Abuse Against Men: Voices of Victimization Among Ex-Servicemen of the British Armed Forces. *Illness, Crisis and Loss*, 27 (2), 119 – 142. doi: 10.1177/1054137317717964

Terveyden ja Hyvinvoinnin Laitos. (2019). *Lähisuhdeväkivaltaan Puuttuminen ja Ammattilaisten Koulutus Sosiaali- ja Terveystieteiden ja Poliisissa*. (THL raportti, 2019:13). Hämtad 2021-04-23 från THL: https://www.julkari.fi/bitstream/handle/10024/138462/URN_ISBN_978-952-343-369-4.pdf?sequence=1&isAllowed=y

Terveyden ja Hyvinvoinnin Laitos. (2021). *Lähisuhdeväkivalta 2019. Viranomaisten tietoon tullleen lähisuhdeväkivallan määrä kasvussa*. (THL raportti, 2021:3). Hämtad 2021-04-23 från THL: https://www.julkari.fi/bitstream/handle/10024/141028/L%c3%a4hisuhdev%c3%a4kivalta_2019..pdf?sequence=1&isAllowed=y

Uppsala Universitet. (u.å). *Att mäta våld med statistik*. Hämtad 2020-04-21 från: <https://www.nck.uu.se/kunskapsbanken/amnesguider/att-mata-vald/att-mata-vald/>

Världshälsoorganisationen. (2014). *Global status report on violence prevention 2014*. Hämtad 2022-23-4 från: file:///C:/Users/Meida/Documents/9789241564793_eng.pdf

Watson, R. (2015). Quantitative research. *Nursing Standard*. 29(31), 44–48.
doi:10.7748/ns.29.31.44.e8681

Bilagor

4/24/22, 5:16 PM

Våld mot män undersökning

Våld mot män undersökning

Oberoende av hur bra ett förhållande är så finns det tillfällen där man blir irriterade på varandra eller oense om något. Man söker kanske olika saker ur förhållandet och dessa skillnader kan leda till bråk. Allihopa har olika sätt att lösa sina konflikter på. Det finns handlingar partners kan ha gjort mot varandra som man inte ens har tänkt på som en våldshandling.

Här är en lista av saker som kan ske när man bråkar. Uppskatta hur många gånger du själv tycker att din partner har gjort dessa handlingar. Om du vill, så kan du också fritt formulerat berätta om våldshandlingar som inte har nämnts i listan. Om du tycker att du har varit med om dessa handlingar i flera förhållanden, vänligen välj det senaste förhållandet att berätta om i enkäten.

---

*Required

1. Kön: *

Mark only one oval.

- Man
 Kvinna

2. Årtalet du är född: *

---

3. Förhållandets karaktär: *

Mark only one oval.

- Gifta
 Sambo
 Sällskapande
 Annat

4. Är du fortfarande i förhållandet? *

Mark only one oval.

Ja

Nej

5. Hur länge har/ hade förhållandet med din partner varat? *

_____

6. Har du varit med om våld i flera parförhållanden? *

Mark only one oval.

Ja

Nej

Fysiskt våld

7. Min partner kastade någonting på mig som skulle ha kunnat göra ont. *

Mark only one oval.

Dagligen

Flera gånger i veckan

Flera gånger i månaden

Flera gånger i året

Bara ibland

Det här har aldrig hänt

8. Min partner ryckte, knuffade eller stötte i mig. *

Mark only one oval.

- Dagligen
- Flera gånger i veckan
- Flera gånger i månaden
- Flera gånger i året
- Bara ibland
- Det här har aldrig hänt

9. Min partner slog mig med öppen handflata eller gav mig en örfil. *

Mark only one oval.

- Dagligen
- Flera gånger i veckan
- Flera gånger i månaden
- Flera gånger i året
- Bara ibland
- Det här har aldrig hänt

10. Min partner rev eller skrapade mig. *

Mark only one oval.

- Dagligen
- Flera gånger i veckan
- Flera gånger i månaden
- Flera gånger i året
- Bara ibland
- Det här har aldrig hänt

11. Min partner slog mig med knytnävarna. *

Mark only one oval.

- Dagligen
- Flera gånger i veckan
- Flera gånger i månaden
- Flera gånger i året
- Bara ibland
- Det här har aldrig hänt

12. Min partner sparkade mig. *

Mark only one oval.

- Dagligen
- Flera gånger i veckan
- Flera gånger i månaden
- Flera gånger i året
- Bara ibland
- Det här har aldrig hänt

13. Min partner gav mig stryk. (slog mig om och om igen) *

Mark only one oval.

- Dagligen
- Flera gånger i veckan
- Flera gånger i månaden
- Flera gånger i året
- Bara ibland
- Det här har aldrig hänt

14. Min partner slog mig med ett föremål. *

Mark only one oval.

- Dagligen
- Flera gånger i veckan
- Flera gånger i månaden
- Flera gånger i året
- Bara ibland
- Det här har aldrig hänt

15. Min partner kvävde eller ströp mig. *

Mark only one oval.

- Dagligen
- Flera gånger i veckan
- Flera gånger i månaden
- Flera gånger i året
- Bara ibland
- Det här har aldrig hänt

16. Min partner använde ett typ av vapen mot mig. (ex. kniv) *

Mark only one oval.

- Dagligen
- Flera gånger i veckan
- Flera gånger i månaden
- Flera gånger i året
- Bara ibland
- Det här har aldrig hänt

17. Finns det någon annan typ av fysisk våldshandling som inte nämnts ovan och som du vill berätta om?

Psykiskt våld

18. Min partner svor eller skrek åt mig. *

Mark only one oval.

- Dagligen
- Flera gånger i veckan
- Flera gånger i månaden
- Flera gånger i året
- Bara ibland
- Det här har aldrig hänt

19. Min partner vägrade att lyssna eller prata med mig när jag försökte tala med henne. *

Mark only one oval.

- Dagligen
- Flera gånger i veckan
- Flera gånger i månaden
- Flera gånger i året
- Bara ibland
- Det här har aldrig hänt

23. Min partner anklagade mig för att vara dålig i sängen. *

Mark only one oval.

- Dagligen
- Flera gånger i veckan
- Flera gånger i månaden
- Flera gånger i året
- Bara ibland
- Det här har aldrig hänt

24. Min partner sade åt mig att jag är värdelös och att ingen tycker om mig. *

Mark only one oval.

- Dagligen
- Flera gånger i veckan
- Flera gånger i månaden
- Flera gånger i året
- Bara ibland
- Det här har aldrig hänt

25. Min partner försöker förhindra mig från att ta kontakt med min familj eller mina vänner. *

Mark only one oval.

- Dagligen
- Flera gånger i veckan
- Flera gånger i månaden
- Flera gånger i året
- Bara ibland
- Det här har aldrig hänt

26. Min partner vill heta tiden veta var jag är och vad jag gör. *

Mark only one oval.

- Dagligen
- Flera gånger i veckan
- Flera gånger i månaden
- Flera gånger i året
- Bara ibland
- Det här har aldrig hänt

27. Min partner misstror mig och min trogenhet. *

Mark only one oval.

- Dagligen
- Flera gånger i veckan
- Flera gånger i månaden
- Flera gånger i året
- Bara ibland
- Det här har aldrig hänt

28. Min partner hotade mig med att skada sig själv eller ta självmord. *

Mark only one oval.

- Dagligen
- Flera gånger i veckan
- Flera gånger i månaden
- Flera gånger i året
- Bara ibland
- Det här har aldrig hänt

29. Finns det någon annan typ av psykisk våldshandling som inte nämnts ovan och som du vill berätta om?

Sexuellt våld

30. Min partner insisterade på att ha sex fastän jag inte ville. *

Mark only one oval.

- Dagligen
- Flera gånger i veckan
- Flera gånger i månaden
- Flera gånger i året
- Bara ibland
- Det här har aldrig hänt

31. Min partner använde makt eller hotade mig för att få mig att ha sex med henne.

*

Mark only one oval.

- Dagligen
- Flera gånger i veckan
- Flera gånger i månaden
- Flera gånger i året
- Bara ibland
- Det här har aldrig hänt

32. Min partner insisterade på att göra någonting i sängen som jag inte är bekväm med. *

Mark only one oval.

- Dagligen
- Flera gånger i veckan
- Flera gånger i månaden
- Flera gånger i året
- Bara ibland
- Det här har aldrig hänt

33. Min partner använde makt eller hotade mig för att få mig att göra någonting i sängen som jag inte är bekväm med. *

Mark only one oval.

- Dagligen
- Flera gånger i veckan
- Flera gånger i månaden
- Flera gånger i året
- Bara ibland
- Det här har aldrig hänt

34. Min partner insisterade på att ha sex utan kondom eller preventivmedel fastän jag inte ville. *

Mark only one oval.

- Dagligen
- Flera gånger i veckan
- Flera gånger i månaden
- Flera gånger i året
- Bara ibland
- Det här har aldrig hänt

35. Min partner använde makt eller hotade mig för att få mig att ha sex med henne utan kondom eller preventivmedel. *

Mark only one oval.

- Dagligen
- Flera gånger i veckan
- Flera gånger i månaden
- Flera gånger i året
- Bara ibland
- Det här har aldrig hänt

36. Min partner ljög om att hon använder preventivmedel för att få mig att ha sex med henne utan kondom. *

Mark only one oval.

- Dagligen
- Flera gånger i veckan
- Flera gånger i månaden
- Flera gånger i året
- Bara ibland
- Det här har aldrig hänt

37. Finns det någon annan typ av sexuell våldshandling som inte nämnts ovan och som du vill berätta om?

4/24/22, 5:16 PM

Våld mot män undersökning

38. Efter att nu ha gått igenom enkäten, finns det någon upplevelse du varit med om som inte hör ihop med de ovanstående frågorna, som du skulle vilja berätta mera om?

This content is neither created nor endorsed by Google.

Google Forms

Tutkimus väkivallasta miehiä vastaan

Riippumatta siitä kuinka hyvä parisuhde on, esiintyy tilanteita joissa voimme olla ärsytyneitä tai eri mieltä asioista kumppanimme kanssa. Etsimme ehkä eri asioita suhteesta ja nämä erot voivat johtaa riitelemiseen. Kaikilla on erilaisia tapoja ratkaista riitoja. Voi olla että pariskunnat ovat tehneet sellaisia tekoja, joita ei ole edes ajatellut väkivallan tekona.

Tässä on lista asioista joita voi tapahtua riidan aikana. Arvioi kuinka usein sinun mielestäsi kumppanisi on käyttänyt näitä tekoja. Jos haluat, pystyt myös vapaamuotoisesti kertomaan väkivallan teoista, jotka eivät olleet mukana listassa. Jos mielestäsi olet kokenut näitä tekoja monissa eri suhteissa, ystävällisesti valitse viimeisin suhde mistä kerrot kyselyssä.

---

*Required

1. Sukupuoli: *

Mark only one oval.

Mies

Nainen

2. Syntymävuotesi: *

---

3. Suhteen luonne: *

Mark only one oval.

Naimisissa

Avopuoliso

Seurustelu

Muu

4. Oletko edelleen suhteessa? *

Mark only one oval.

- Kyllä
 Ei

5. Kuinka kauan suhde kumppanisi kanssa on kestänyt/ kesti? *

_____

6. Oletko kokenut väkivaltaa useammassa suhteessa? *

Mark only one oval.

- Kyllä
 Ei

Fyysinen väkivalta

7. Kumppanini heitti jotakin päälleni joka olisi voinut satuttaa. *

Mark only one oval.

- Päivittäin
 Monta kertaa viikossa
 Monta kertaa kuukaudessa
 Monta kertaa vuodessa
 Vain satunnaisesti
 Tätä ei ole tapahtunut koskaan

8. Kumppanini töni tai tarttui minuun. *

Mark only one oval.

- Päivittäin
- Monta kertaa viikossa
- Monta kertaa kuukaudessa
- Monta kertaa vuodessa
- Vain satunnaisesti
- Tätä ei ole tapahtunut koskaan

9. Kumppanini läimäisi minua. *

Mark only one oval.

- Päivittäin
- Monta kertaa viikossa
- Monta kertaa kuukaudessa
- Monta kertaa vuodessa
- Vain satunnaisesti
- Tätä ei ole tapahtunut koskaan

10. Kumppanini repi tai raapi minua. *

Mark only one oval.

- Päivittäin
- Monta kertaa viikossa
- Monta kertaa kuukaudessa
- Monta kertaa vuodessa
- Vain satunnaisesti
- Tätä ei ole tapahtunut koskaan

11. Kumppanini löi minua nyrkillään. *

Mark only one oval.

- Päivittäin
- Monta kertaa viikossa
- Monta kertaa kuukaudessa
- Monta kertaa vuodessa
- Vain satunnaisesti
- Tätä ei ole tapahtunut koskaan

12. Kumppanini potki minua. *

Mark only one oval.

- Päivittäin
- Monta kertaa viikossa
- Monta kertaa kuukaudessa
- Monta kertaa vuodessa
- Vain satunnaisesti
- Tätä ei ole tapahtunut koskaan

13. Kumppanini antoi minulle turpiin. (löi minua uudestaan ja uudestaan) *

Mark only one oval.

- Päivittäin
- Monta kertaa viikossa
- Monta kertaa kuukaudessa
- Monta kertaa vuodessa
- Vain satunnaisesti
- Tätä ei ole tapahtunut koskaan

14. Kumppanini löi minua esineellä. *

Mark only one oval.

- Päivittäin
- Monta kertaa viikossa
- Monta kertaa kuukaudessa
- Monta kertaa vuodessa
- Vain satunnaisesti
- Tätä ei ole tapahtunut koskaan

15. Kumppanini käytti jonkinlaista asetta minua vastaan. (esim. veitsi) *

Mark only one oval.

- Päivittäin
- Monta kertaa viikossa
- Monta kertaa kuukaudessa
- Monta kertaa vuodessa
- Vain satunnaisesti
- Tätä ei ole tapahtunut koskaan

16. Onko mielessäsi jokin muu fyysinen väkivallan teko joka ei ole mainittu yllä, mistä sinä haluaisit kertoa?

Psyykinen väkivalta

23. Kumppanini sanoi minulle että olen arvoton ja kukaan ei pidä minusta. *

Mark only one oval.

- Päivittäin
- Monta kertaa viikossa
- Monta kertaa kuukaudessa
- Monta kertaa vuodessa
- Vain satunnaisesti
- Tätä ei ole tapahtunut koskaan

24. Kumppanini yrittää estää minua ottamasta yhteyttä ystäviini tai perheeseeni. *

Mark only one oval.

- Päivittäin
- Monta kertaa viikossa
- Monta kertaa kuukaudessa
- Monta kertaa vuodessa
- Vain satunnaisesti
- Tätä ei ole tapahtunut koskaan

25. Kumppanini haluaa koko ajan tietää missä olen tai mitä teen. *

Mark only one oval.

- Päivittäin
- Monta kertaa viikossa
- Monta kertaa kuukaudessa
- Monta kertaa vuodessa
- Vain satunnaisesti
- Tätä ei ole tapahtunut koskaan

26. Kumppanini on epäluuloinen minusta ja minun uskollisuudesta. *

Mark only one oval.

- Päivittäin
- Monta kertaa viikossa
- Monta kertaa kuukaudessa
- Monta kertaa vuodessa
- Vain satunnaisesti
- Tätä ei ole tapahtunut koskaan

27. Kumppanini uhkaili minua itsetuhoisuudella tai itsemurhalla. *

Mark only one oval.

- Päivittäin
- Monta kertaa viikossa
- Monta kertaa kuukaudessa
- Monta kertaa vuodessa
- Vain satunnaisesti
- Tätä ei ole tapahtunut koskaan

28. Onko mielessäsi jokin muu psyykinen väkivallan teko joka ei ole mainittu yllä, mistä sinä haluaisit kertoa?

Seksuaalinen väkivalta

29. Kumppanini vaati seksiä vaikka en halunnut. *

Mark only one oval.

- Päivittäin
- Monta kertaa viikossa
- Monta kertaa kuukaudessa
- Monta kertaa vuodessa
- Vain satunnaisesti
- Tätä ei ole tapahtunut koskaan

30. Kumppanini käytti valtaa tai uhkaili minua, saadakseen minut harrastamaan seksiä hänen kanssaan. *

Mark only one oval.

- Päivittäin
- Monta kertaa viikossa
- Monta kertaa kuukaudessa
- Monta kertaa vuodessa
- Vain satunnaisesti
- Tätä ei ole tapahtunut koskaan

31. Kumppanini vaati minulta seksuaalisia tekoja sängyssä, joita en olisi halunnut tehdä. *

Mark only one oval.

- Päivittäin
- Monta kertaa viikossa
- Monta kertaa kuukaudessa
- Monta kertaa vuodessa
- Vain satunnaisesti
- Tätä ei ole tapahtunut koskaan

32. Kumppanini käytti valtaa tai uhkaili minua, saadakseen tekemään seksuaalisia tekoja sängyssä, joita en olisi halunnut tehdä. *

Mark only one oval.

- Päivittäin
- Monta kertaa viikossa
- Monta kertaa kuukaudessa
- Monta kertaa vuodessa
- Vain satunnaisesti
- Tätä ei ole tapahtunut koskaan

33. Kumppanini vaati harrastamaan seksiä ilman kondomia tai ehkäisyvälineitä. *

Mark only one oval.

- Päivittäin
- Monta kertaa viikossa
- Monta kertaa kuukaudessa
- Monta kertaa vuodessa
- Vain satunnaisesti
- Tätä ei ole tapahtunut koskaan

34. Kumppanini käytti valtaa tai uhkaili minua, saadakseen minut harrastamaan seksiä hänen kanssaan, ilman kondomia tai ehkäisyvälineitä. *

Mark only one oval.

- Päivittäin
- Monta kertaa viikossa
- Monta kertaa kuukaudessa
- Monta kertaa vuodessa
- Vain satunnaisesti
- Tätä ei ole tapahtunut koskaan

35. Kumppanini valehteli käyttäneensä ehkäisyvälineitä saadaakseen minut harrastamaan seksiä hänen kanssaan. *

Mark only one oval.

- Päivittäin
- Monta kertaa viikossa
- Monta kertaa kuukaudessa
- Monta kertaa vuodessa
- Vain satunnaisesti
- Tätä ei ole tapahtunut koskaan

36. Onko mielessäsi jokin muu seksuaalinen väkivallan teko joka ei ole mainittu yllä, mistä sinä haluaisit kertoa?

---

37. Nyt kun olet tehnyt kyselyn, onko sinulla jokin kokemus joka on jäänyt mieleen, joka ei liity yllä oleviin kysymyksiin, mutta mistä haluaisit kertoa lisää?

This content is neither created nor endorsed by Google.

Google Forms